ബാധ്യതാ നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാങ്കേതികസഹായത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ

v.

ഉജ്ജയിൻ നഗർ പാലിക നിഗമും മറ്റുള്ളവരും

(2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 8015)

2023 മെയ് 04

[ജസ്റ്റിസ് ദിനേശ് മഹേശ്വരി, ജസ്റ്റിസ് അനിരുദ്ധ ബോസ്]

കമ്പനി (കോടതി) ചട്ടങ്ങൾ, 1959 - ചട്ടം 338 - മധ്യപ്രദേശ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ നിയമം, 1956 - വകുപ്പ് 185 - ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള ബാധ്യത നിറവേറ്റാൻ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ (ഒഎൽ) ബാധ്യസ്ഥനാണോ- ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ വസ്തു നികുതി, വെള്ളക്കരം എന്നിവയുടെ കുടിശ്ശികയെക്കുറിച്ച് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയായ നിഗം ഉന്നയിച്ച അവകാശവാദങ്ങൾ, ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കാലയളവുമായി (കമ്പനി പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതായുള്ള ഉത്തരവ് വന്ന തീയതി മുതൽ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്ന തീയതി വരെ) ബന്ധപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദിയായ ഒഎൽ-നെതിരേ അനുവദനീയമാണോ- - വിധിച്ചു: അതെ - "തത് സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്ന നിലപാടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പന എന്ന് വിൽപ്പന നോട്ടീസിന്റെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും വ്യക്തമാക്കുന്നു - വിൽക്കുന്ന ആസ്തികളുടെ ഗുണനിലവാരം, അളവ് അല്ലെങ്കിൽ സ്പെസിഫിക്കേഷൻ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി-ഒഎൽ ഒരു ഉറപ്പും നൽകുന്നില്ലെന്ന് മറ്റൊരു നിരാകരണം പ്രസ്താവിക്കുന്നു- വാങ്ങുന്ന ആസ്തി എത്തരത്തിൽ ഉള്ളതാണ്(സ്വഭാവവും വ്യാപ്തിയും); അത് എവിടെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് (ലൊക്കേഷൻ സവിശേഷതകൾ); എന്തൊക്കെ അതിലുണ്ട് (അതിന്റെ അളവും വ്യവസ്ഥയും) എന്നിവയെല്ലാം സ്വയം കണ്ട് മനസിലാക്കുന്നതിന് അത്തരം നിബന്ധനകളിലൂടെയും നിരാകരണങ്ങളിലൂടെയും വാങ്ങാനെത്തുന്നവർക്ക് പ്രേരണ നൽകുന്നു- ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക പരിശോധനയ്ക്ക് ശേഷം സ്വഭാവം, വ്യാപ്തി, സ്ഥാനം മുതലായവ വിലയിരുത്തി സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുത്തണമെന്ന് ലേലക്കാർക്ക് /വാങ്ങുന്നവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി, കൂടാതെ ആസ്തിക്ക് എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുസംബന്ധിച്ച പൂർണ്ണ അറിവോടെയാണ് ഓഫറുകൾ നൽകുന്നതെന്ന് വിലയിരുത്തപ്പെടുമെന്നും അവരെ അറിയിച്ചു - എന്നിരുന്നാലും, പരിഗണിക്കുന്ന വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തടസങ്ങളും ബാധ്യതകളും അവകാശവാദങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് ലേലക്കാരൻ/വാങ്ങലുകാരൻ സ്വയം അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്ന പ്രബലമായ കാര്യം നിബന്ധനകളിലും മാനദണ്ഡങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തി - ഈ ഒഴിവാക്കൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസിന്റെ മൂലകാരണത്തെ ബാധിക്കുന്നു - കൂടാതെ, കേസിൽ പരിഗണിക്കുന്ന വസ്തുവിന് 1956 ലെ എം.പി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 185 ബാധകമാണെന്നത് നിഷേധിക്കാനാകില്ല. അതിനാൽ, 1956 ലെ എം.പി നിയമ പ്രകാരം അത്തരം നികുതികളുടെ

കൂടിശ്ശികയുണ്ടെങ്കിൽ പോലും ലേലക്കാരന് / വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് തന്റെ വാങ്ങലുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ അർഹതയുണ്ട്, അത് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയില്ല - വസ്തുനികുതിയും വെള്ളനികുതിയും മൂലമുള്ള ബാധ്യത സംബന്ധിച്ച് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച അവകാശ വാദത്തിൽ, അപ്പീൽവാദിയായ ഒഎൽ നിരസിച്ച പരിധിവരെയും ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള ബാധ്യതയാണെന്ന് കമ്പനി കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ശരിയായി വിധിച്ചു- വിൽപ്പന നോട്ടീസിലെ വിട്ടുകളയലും തുടർന്ന് 1959 ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 338 ന്റെ പ്രവർത്തനവും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അതു നൽകേണ്ടത് ഒഎൽ-ന്റെ ബാധ്യതയാണ്,- നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളുടെ അഭാവത്തിൽ, കേസിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കാലയളവിലെ നികുതി കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ലേലം വാങ്ങുന്നയാളെ ബാധ്യസ്ഥനാക്കാൻ കഴിയില്ല - വിൽക്കുന്ന കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന തീയതി വരെ "സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിനും പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിനും" വേണ്ട ചെലവുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വസ്തു നികുതി, വെള്ളക്കരം എന്നിവയുടെ കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടുത്താം, അതിനാൽ അപ്പീൽവാദി ഇത് മുൻഗണനാടിസ്ഥാനത്തിൽ നൽകേണ്ടതുണ്ട് - ഹൈക്കോടതി എടുത്ത കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഇടപെടൽ ആവശ്യമില്ല - കമ്പനി നിയമം, 1956 - 529 എ, 530 വകപ്പുകൾ.

യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ v. ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ആൻഡ് അദേർസ് *(1994) 1 എസ് സിസി 575 : [1993] 3 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 1; ഹരിയാന ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ v. രാജേഷ് ഉപ്പ (2010) 1 എസ്സിസി 655 : [2009] 16 എസ്സിആർ 456* - വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു.

യുടി ചണ്ഡിഗഡ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ ആൻഡ് അനദർ v. അമർജീത് സിംഗ് ആൻഡ് അദേർ സ് (2009) 4 എസ്സിസി 660: [2009] 4 എസ്സിആർ 541; പഞ്ചാബ് അർബൻ പ്ലാനിംഗ് ആൻഡ് ഡെവലപ്മെന്റ് അതോറിറ്റി v. രഘു നാഥ് ഉപ്പ (2012) 8 എസ്സിസി 197 : [2012] 8 എസ്സിആർ 118 - ബാധകമല്ല.

അഹമ്മദാബാദ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ v. ഹാജി അബ്ദുൽ ഗഫൂർ ഹാജി ഹുസൈൻഭായ് (1971) 1 എസ്സിസി 757; എഐ ചാംപ്ദനി ലിമിറ്റഡ് v. ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ആൻഡ് അനദർ (2009) 4 എസ്സിസി 486 : [2009] 2 എസ്സിആർ 705 - ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുനിസിപ്പൽ ബോർഡ്, കാൻപൂർ v. രൂപ് ചന്ദ് ജെയിൻ, ആൻഡ് അനദർ എഐആർ 1940 അൽ 456 - പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.

ഡെൽഹി ഡെവലപ്മെന്റ് അതോറിറ്റി v.. കെന്നത്ത് ബിൽഡേഴ്സ് ആൻഡ് ഡെവലപ്പേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്, അദേർസ്. (2016) 13 എസ്സിസി 561: [2016] 3 എസ്സിആർ 1126 - പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇൻ റെ തൊഷാകു ഫിനാൻസ് യുകെ പിഎൽസി : [2002] 1 ഡബ്ല്യുഎൽആർ 671; ഇൻ റെ തൊഷാകു ഫിനാൻസ് യുകെ പിഎൽസി- പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[1993] 3 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 1- ഖണ്ഡിക 8.3- വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു

[2009] 16 എസ്സിആർ 456- ഖണ്ഡിക 9- വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു

[2009] 4 എസ്സിആർ 541- ഖണ്ഡിക 9- ബാധകമല്ല

[2012] 8 എസ്സിആർ 118- ഖണ്ഡിക 9- ബാധകമല്ല

(1971) 1 എസ്സിസി 757- ഖണ്ഡിക 10- ആശ്രയിച്ചു

[2009] 2 എസ്സിആർ 705- ഖണ്ഡിക 12.3- ആശ്രയിച്ചു

[2016] 3 എസ്സിആർ 1126- ഖണ്ഡിക 12.50- പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 8015.

2008 ലെ എസിഒ നമ്പർ 49 ലും 2008 ലെ എപിഒടി നമ്പർ 248 ലും കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതി 05.02.2009 ന് നൽകിയ വിധിയും ഉത്തരവും.

കൂടെ

2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 8016.

ശ്രുപാലി സമാന്ത ഘോഷ്, സഞ്ജയ് കുമാർ ഘോഷ് എന്നിവർ അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകരായി ബാജരായി.

ക്രിസ്റ്റി ജെയിൻ, പുനീത് ജെയിൻ, ഹർഷിത് ഖണ്ഡുജ, യോഗിത് കാമത്ത്, എം അറോറ, പ്രതിഭ ജെയിൻ, സുനിൽ റോയ്, ടി ശ്രീനിവാസ മൂർത്തി, പി എൻ ഗുപ്ത, ഭാരതി ഗുപ്ത എന്നിവർ എതിർ കക്ഷികൾക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് ദിനേശ് മഹേശ്വരി**

1. 2008 ലെ എപിഒടി നമ്പർ 248, 2008 ലെ എപിഒടി നമ്പർ 235 എന്നിവയിൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 05.02.2009 ന് നൽകിയ പൊതുവിധിയെയും ഉത്തരവിനെയും ഐഐഎസ്സിഒ ഉജ്ജയിൻ പൈപ്പ് ആൻഡ് ഫൗണ്ടറി കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് (ഇനിമുതൽ ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനി എന്ന് പരാമർശിക്കും) എന്ന കമ്പനിയുടെ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ (ഇനിമുതൽ ഒഎൽ എന്ന് പരാമർശിക്കും) എന്ന നിലയിൽ ഈ അപ്പീലുകളിലൂടെ അപ്പീൽവാദി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതി മുതൽ ഇവിടത്തെ മൂന്നാം കക്ഷിയായ ലേലക്കാരന് ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നത് സ്ഥിരീകരിച്ച തീയതി വരെയുള്ള കാലയളവിലെ, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ വസ്തുനികുതിയും വെള്ളക്കരവും അപ്പീൽ വാദിയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതിന് അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ച്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയായ ഉജ്ജയിൻ നഗർ പാലിക നിഗം (ഇനിമുതൽ നിഗം എന്ന് പരാമർശിക്കും) നൽകിയ കമ്പനി അപേക്ഷകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതിയിലെ കമ്പനി ജഡ്ജി (ഇനിമുതൽ കമ്പനി കോടതി എന്ന്

പരാമർശിക്കും) 2006 ലെ സിഎ നമ്പർ 159 ലും 2006 ലെ സിഎ നമ്പർ 16 ലും 25.94.2007 ന് നൽകിയ പൊതു ഉത്തരവും വിധിയും ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള അപ്പീലുകൾ ആക്ഷേപിത വിധിയിൽ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരസിച്ചു.

2. പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളുടെ സംഗ്രഹം ഇനിപ്പറയുന്നതു പ്രകാരമാണ്: ഐഐഎസ് സിഒ ഉജ്ജയിൻ പൈപ്പ് ആൻഡ് ഫൗണ്ടറി കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് എന്ന കമ്പനി പ്രതിസന്ധിയിലാകുകയും 1956 ലെ സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രീസ് കമ്പനീസ് (പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ) നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ബോർഡ് ഫോർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ റീകൺസ്ട്രക്ഷനിലേക്ക് (ബിഐഎഫ്ആർ) ഈ കമ്പനി റഫർ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ബിഐഎഫ്ആർ കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുകയും അതനുസരിച്ച് 10.07.1997 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ കമ്പനി കോടതി ഇത് അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു. ഇവിടത്തെ അപ്പീൽവാദിയെ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററായി നിയമിക്കുകയും ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളുടെ കൈവശം ഏറ്റെടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. 04.04.2003 ന് കമ്പനി കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനെത്തുടർന്ന്, 09.05.2003 ലെ വിൽപ്പന അറിയിപ്പിലൂടെ കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽപ്പനയ്ക്ക് വെച്ചു. "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്ന നിലപാടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു വിൽപ്പന. വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ പരിശോധിക്കണമെന്ന് ഈ നോട്ടീസിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദാംശങ്ങളും അപ്പീൽവാദിയുടെ ഓഫീസിൽ ലഭ്യമാകുമെന്നും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിൽപ്പന അറിയിപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്:-

"വിൽപ്പന നോട്ടീസ്

2003 ഏപ്രിൽ 4-ന് കൽക്കട്ടയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിന് അനുസൃതമായി, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽപ്പന നടത്തുന്നതിനായി ഓഫറുകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു. വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന തുകയുടെ 20% ന് തുല്യമായ തുകയ്ക്ക് കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയിലെ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററുടെ പേരിൽ നൽകുന്ന ബാങ്ക് ഡ്രാഫ്റ്റ് അല്ലെങ്കിൽ പേ ഓർഡർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മുദ്രവച്ച കവറിലാണ് ഓഫർ നൽകേണ്ടത്. മധ്യപ്രദേശിലെ ഉജ്ജയിനിൽ ദേവാസ് റോഡിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഭൂവസ്തുക്കൾ, കെട്ടിടം, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ മുതലായവയും ഉജ്ജയിനിയിലെ ഇൻഡോർ റോഡിലുള്ള നാനാ-ഖേഡയിലെ കെട്ടിട നിർമാണമുള്ള പാട്ടഭൂമിയും വിൽക്കുന്ന ആസ്തികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ 'തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ' എന്ന നിലപാടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിൽപ്പന നടത്തുന്നത്. ബാക്കി തുക വിൽപ്പന തീയതി മുതലുള്ള 30 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അടയ്ക്കണം, വാങ്ങൽ വില പൂർണ്ണമായി അടച്ചതിന് ശേഷം മാത്രമേ ആസ്തി കൈവശം വയ്ക്കാൻ പാടുള്ളൂ.

മുദ്രവച്ച ഓഫറുകൾ 2003 ജൂൺ 26 ന് വൈകുന്നേരം 5 മണിക്ക് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ സ്വീകരിക്കും, അവ 2003 ജൂൺ 27 ന് ഉച്ചയ്ക്ക് 2.00 ന് കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയിൽ കമ്പനി കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജിയുടെ മുമ്പാകെ ഇവ തുറക്കും. നോമിനിക്കോ നോമിനികൾക്കോ വേണ്ടി വാങ്ങാൻ ആരെയും അനുവദിക്കില്ല.

വാങ്ങാൻ താൽപ്പര്യമുള്ളവരെ 2003 മെയ് 26 നും 2003 മെയ് 27 നും ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മുതൽ വൈകുന്നേരം 4 വരെ കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ പരിശോധിക്കാൻ അനുവദിക്കും. വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും, കമ്പനിയുടെ [ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള] ആസ്തികളുടെ വിശദാംശങ്ങളും ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററുടെ ഓഫിസിൽ 2003 മെയ് 22 മുതൽ ഓഫീസ് സമയങ്ങളിൽ ലഭ്യമാകും, ഒരു കാറ്റലോഗിന് 50 രൂപ നിരക്കിലാണ് ഇത് നൽകുന്നത്. പരിശോധനാ കാലയളവിൽ സൈറ്റിലും ഇവ ലഭ്യമായിരിക്കും.

2003 മെയ് 9 ആണ് ഈ നോട്ടീസിന്റെ തീയതി."

3.1. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിൽപ്പന അറിയിപ്പിൽ ചില നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്, വിൽപ്പന "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരിക്കുമെന്ന് ഊന്നിപ്പറയുകയും വിൽക്കുന്ന ആസ്തികളുടെ ഗുണനിലവാരം, അളവ് അല്ലെങ്കിൽ സ് പെസിഫിക്കേഷൻ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ഒരു ഗ്യാരണ്ടിയും നൽകില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു; കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക പരിശോധനയ്ക്ക് ശേഷം ടെൻഡർമാർ ഇക്കാര്യം സ്വയം പരിശോധിച്ച് ബോധ്യപ്പെടണം; വിൽക്കുന്ന ആസ്തികളുടെ വിവരണത്തിലോ ഗുണനിലവാരത്തിലോ അളവിലോ എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു സംബന്ധിച്ച പൂർണ ബോധ്യത്തോടെയാണ് വാങ്ങലുകാർ ഓഫറുകൾ നൽകുന്നതെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടും. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെപ്പറയുന്ന തരത്തിലാണ്:-

"വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും

1. മൂല്യനിർണയക്കാൻ തയാറാക്കുന്ന ചരക്കുപട്ടിക പ്രകാരവും "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അതുപോലെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും നടത്തുന്ന വിൽപ്പന ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിന് വിധേയമാണ്. വിറ്റ ആസ്തികളുടെ ഗുണനിലവാരം, അളവ് അല്ലെങ്കിൽ സ്പെസിഫിക്കേഷൻ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ഗ്യാരണ്ടിയോ / അല്ലെങ്കിൽ വാറന്റിയോ നൽകുന്നില്ല. കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക പരിശോധനയ്ക്ക് ശേഷം ടെൻഡർമാർ / ലേലക്കാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടതാണ്, കൂടാതെ വിറ്റ ആസ്തികളുടെ വിവരണം, ഗുണനിലവാരം അല്ലെങ്കിൽ അളവ് എന്നിവയിൽ എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ വാങ്ങുന്നവർ അതുസംബന്ധിച്ച പൂർണ്ണ അറിവോടെയാണ് ഓഫർ നൽകുന്നതെന്ന് കണക്കാക്കും. വിൽപ്പന പൂർത്തിയായ ശേഷം ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു പരാതിയും

സ്വീകരിക്കില്ല. ടെൻഡർ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടീസിൽ എന്തെങ്കിലും പിശക് ഉണ്ടെങ്കിൽ വിൽപ്പനയെ ബാധിക്കില്ല.

.....”

3.2. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിൽപ്പന അറിയിപ്പിന് അനുസൃതമായി, ആസ്തികൾ നാഗേന്ദ്ര ജെയിൻ എന്നയാൾക്ക് 20.50 കോടി രൂപയ്ക്ക് വിറ്റു; 04.07.2003 ലെ കമ്പനി കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിച്ചു. തുടർന്ന്, കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളും വസ്തുക്കളും ലിക്വിഡേഷനിൽ വാങ്ങുന്നയാളായി പ്രസ്തുത നാഗേന്ദ്ര ജെയിനിന് പകരം ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് മൂന്നാം എതിർകക്ഷി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

4. ആസ്തികളുടെ വിൽപ്പനയ്ക്ക് ശേഷം, അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ വായപാദാതാക്കളിൽ നിന്ന് പരസ്യങ്ങളിലൂടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചു.

4.1. അവകാശവാദങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരസ്യത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായി, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ഫാക്ടറിക്കും സ്റ്റാഫ് ക്വാർട്ടേർസിനുമുള്ള വസ്തു നികുതി ഇനത്തിൽ 1996-1997 വർഷത്തിലെ 2,79,955 രൂപയും 1997-1998 മുതൽ 2003 വരെയുള്ള കാലയളവിലേക്കുള്ള 4,63,69,137 രൂപയും കുടിശ്ശികയായി കിട്ടാനുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയായ നിഗം ബാധ്യതയുടെ തെളിവ് സഹിതം അപ്പീൽവാദിക്ക് സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചു. 01.06.1996 മുതൽ 31.10.2005 വരെയുള്ള കാലയളവിലെ ജലനികുതി കുടിശ്ശികയായി 11,14,612 രൂപയും കുടിശ്ശികയുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനായി മറ്റൊരു സത്യവാങ്മൂലവും ഒന്നാം എതിർ കക്ഷി നിഗം അപ്പീൽവാദി മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചു.

4.2. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിഗം ഫയൽ ചെയ്ത അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി, അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ 24.01.2006 തീയതിയിലുള്ള നാല് നോട്ടീസുകൾ നൽകി. വസ്തു നികുതി ഇനത്തിലെ 2,79,955 രൂപയും വെള്ളക്കരത്തിന്റെ ഇനത്തിലെ 2,162.20 രൂപയും മുൻകൂർ കാലയളവിൽ ഉള്ളതാണെന്ന്, അതായത് കമ്പനി കോടതി അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ട തീയതിക്ക് (10.07.1997) മുമ്പുള്ളതാണെന്ന് രണ്ട് നോട്ടീസുകളിലൂടെ അപ്പീൽവാദി സമ്മതിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, വസ്തു നികുതിയായി 4,63,69,137 രൂപയും ജലനികുതിയായി 11,12,449.80 രൂപയും കിട്ടാനുണ്ടെന്ന ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ അവകാശ വാദം അതേ തീയതിയിൽ നൽകിയ മറ്റ് രണ്ട് കത്തുകളിലൂടെ അപ്പീൽവാദി നിഷേധിച്ചു. അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതിക്ക് ശേഷമുള്ള കാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഈ അവകാശവാദങ്ങൾ എന്നതാണ് കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്.

5. അവകാശവാദം ഭാഗികമായി നിരസിക്കപ്പെട്ടതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്,

ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിഗം കൊൽക്കത്തയിലെ കമ്പനി കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ 1959 ലെ കമ്പനി (കോടതി) ചട്ടങ്ങളിലെ (ഇനിമുതൽ 1959 ലെ ചട്ടങ്ങൾ എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു) ചട്ടം 164 നു കീഴിലായി ജഡ്ജിയുടെ സമൻസിലൂടെ രണ്ട് കമ്പനി ആപ്ലിക്കേഷനുകൾ നൽകി. പ്രത്യേകിച്ചും

ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള കാലയളവിലെ അവകാശവാദങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടായിരുന്നു ഈ അപേക്ഷകൾ.

6. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നൽകിയ അപേക്ഷകൾ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നതിനായി കമ്പനി കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന ചോദ്യം രൂപീകരിച്ചു:-

> " അടച്ചുപൂട്ടലിനുള്ള ഉത്തരവിനെത്തുടർന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും കാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററിനെതിരെ ഉയർന്നു വന്നേക്കാവുന്ന അവകാശവാദങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നിരസിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണോ എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ മുന്നിലുള്ള ചോദ്യം."

6.1. ലിക്വിഡേഷനു മുമ്പുള്ളതും ലിക്വിഡേഷൻ ശേഷമുള്ളതുമായ കാലയളവുകളിലെ നിരക്കുകളും നികുതികളും നൽകാൻ ഒഎൽ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും, കാരണം 1956 ലെ മധ്യപ്രദേശ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ നിയമത്തിലെ (ഇനിമുതൽ 1956 ലെ എംപി നിയമം എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു) 185-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ സ്ഥാനം ഒരു സുരക്ഷിത വായ്പക്കാരന്റേതാണെന്നും ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്കായി വാദമുയർന്നു. ഏതായാലും, അവകാശവാദം നിരസിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഒഎൽ നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും അത് അവർ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു. 1959 ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ 163-ാം ചട്ടത്തെക്കുറിച്ചും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.

6.2. അതുപോലെ, സ്വത്ത് തന്റെ കൈവശത്തിലേക്ക് എത്തിയ തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള അത്തരം നികുതികൾക്ക് താൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്ന് മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയായ ലേല വാങ്ങലുകാരനു വേണ്ടി 1956-ലെ എംപി നിയമത്തിലെ 185-ാം വകുപ്പിനെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് വാദിക്കപ്പെട്ടു. വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് അനുകൂലമായി കൈമാറ്റ കരാർ നടപ്പാക്കുന്നതുവരെ എല്ലാ നികുതികളും അടയ്ക്കാൻ ഒഎൽ ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

6.3. മറുവശത്ത്, അടച്ചുപൂട്ടൽ തീയതി വരെ ഉള്ളതും അതിനു മുമ്പുള്ള ഒരു വർഷ കാലയളവിൽ അടക്കേണ്ടതുമായ നികുതികൾ മാത്രമേ തങ്ങൾക്ക് അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യതയുള്ളൂവെന്ന് അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ-ന് വേണ്ടി വാദമുയർന്നു; 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ (ഇനിമുതൽ കമ്പനി നിയമം എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു) വകുപ്പ് 529 എ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശികയും സുരക്ഷിത ക്രെഡിറ്റർമാരുടെ സുരക്ഷിതമായ പരിധി വരെയുള്ള വായ്പയും തുല്യ പരിഗണന അർഹിക്കുന്നു, മറ്റേതൊരു വായ്പയേക്കാൾ മുൻഗണന അവയ്ക്ക് നൽകുന്നു. 1959 ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ 154-ാം ചട്ടം അനുസരിച്ച് പ്രസക്തമായ തീയതിയിലെ കടങ്ങളുടെ തെളിവ് സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെ സമർപ്പിക്കാനാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, പ്രസക്തമായ തീയതിയിൽ കുടിശ്ശികയാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ട നികുതിബാധ്യത അപ്പീൽവാദി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

7. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷകൾ 25.04.2007 ലെ പൊതു വിധിയിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും കമ്പനി കോടതി അനുവദിച്ചു. അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ നിറവേറ്റേണ്ട ബാധ്യത

അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതി വരെയുള്ള അവകാശവാദങ്ങളിലും കടങ്ങളിലും മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് കോടതി പ്രസ്താവിച്ചു.

7.1. കമ്പനി നിയമത്തിലെ 530-ാം വകുപ്പിനെയും 1959-ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ 154-ാം ചട്ടത്തിനെയും അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ആശ്രയിക്കുന്നത് തികച്ചും തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് കമ്പനി കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. റവന്യൂവിനും നികുതിക്കുമുള്ള ബാധ്യത നിർവഹിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിയമത്തിലെ 530-ാം വകുപ്പ് ഒരു കമ്പനിയെ ഒഴിവാക്കില്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള കാലയളവിലെ അത്തരം ബാധ്യതകളെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായുള്ള ചെലവിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കുകയും മറ്റെല്ലാ ബാധ്യതകളേക്കാളും മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്യണം. ലേലം വാങ്ങുന്നയാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വാങ്ങിയ തീയതി മുതൽ മാത്രമേ വസ്തുനികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാവൂ എന്ന ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ കമ്പനി കോടതി ആശ്രയിച്ചു. കമ്പനി കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതും വിധിച്ചതും താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്നതു പ്രകാരമാണ്:-

> "കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുകയും ബിസിനസ്സ് അടച്ചുപൂട്ടുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതുവരെ ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. ആസ്തികളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി, കമ്പനിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ വാടക സ്ഥലം നിലനിർത്തുകയും വൈദ്യുതി വിതരണം നേടുകയും സെക്യൂരിറ്റി ഗാർഡുകളെ നിയോഗിക്കുകയും ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് ആവശ്യമെന്ന് തോന്നുന്നതും ചെലവുകൾ വരുന്നതുമായ മറ്റ് നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയും വേണം. അടച്ചുപൂട്ടൽ തീയതിക്ക് ശേഷം വാടക, വൈദ്യുതി ചാർജ്ജുകൾ തുടങ്ങിയ ഇനങ്ങളിലുള്ള അവകാശവദങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നാൽ, മതിയായ ഫണ്ട് ഉണ്ടെങ്കിലും ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള ക്ലെയിമുകളാണ് അവ എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അത്തരം ക്ലൈമുകളെ പൂർണ്ണമായും നിരസിക്കാൻ കഴിയുമോ?
>
> ഘോഷ് വാദിച്ചതുപോലെ, ഒരു വൈദ്യുതി വിതരണ സ്ഥാപനത്തിന് തങ്ങളുടെ കുടിശ്ശിക കിട്ടിയില്ലായെങ്കിൽ ഉപഭോക്താവിന്റെ സെക്യൂരിറ്റി ഡെപ്പോസിറ്റ് എടുക്കുന്നതിനോ വിതരണം വിച്ഛേദിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള അവസരം ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, വൈദ്യുതി വിച്ഛേദിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ട് എന്നതുകൊണ്ട്, ക്ലെയിം നിലനിർത്താനുള്ള വിതരണക്കാരന്റെ അവകാശത്തിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല.
>
> ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള വൈദ്യുതി ചാർജ്ജുകൾ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ അടയ്ക്കുന്നു എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, പണമടയ്ക്കാനുള്ള നിർബന്ധാവസ്ഥയ്ക്ക് ക്ലെയിമിന്റെ നിയമപരമായ അവസ്ഥയിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും വരുത്താൻ കഴിയില്ല.
>
> ലിക്വിഡേഷൻ തീയതിക്ക് ശേഷമുള്ള വൈദ്യുതി വിതരണ ചാർജ്ജുകൾ അടക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ, അതുപോലെ തന്നെയാണ് വാടകയും. വാടകയും തൊഴിൽ

ചാർജ്ജുകളും നിരക്കുകളും നികുതികളും നൽകാനുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ ബാധ്യത കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്ന ഉത്തരവോടെ യാന്ത്രികമായി ഇല്ലാതാകുന്നില്ല.

**** **** ****

കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഉത്തരവിട്ട 1997 ജൂലൈ 10 നും വാങ്ങലുകാന് അനുകൂലമായി വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിച്ച 2003 ജൂലൈ 4 നും ഇടയിലുള്ള കാലയളവിലെ നിരക്കുകളും നികുതികളും സംബന്ധിച്ചാണ് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററും അപേക്ഷകനും തമ്മിലുള്ള തർക്കം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഏകദേശം ആറ് വർഷ കാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള നികുതിയുടെ കാര്യത്തിലാണ് തർക്കം.

കമ്പനി നിയമത്തിലെയും കമ്പനി (കോടതി) ചട്ടങ്ങളിലെയും വിവിധ വ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ കടത്തിന്റെ തെളിവ് നിരസിച്ചു, പ്രത്യേകിച്ചും 528, 529 എ, 530 എന്നീ വകുപ്പുകളെയും ചട്ടം 154 നെയും അദ്ദേഹം ആശ്രയിക്കുന്നു.

**** **** ****

1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 530, 1959 ലെ കമ്പനി (കോടതി) ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 154 എന്നിവ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, കടങ്ങളും അവകാശവാദങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ച് മുനിസിപ്പൽ നികുതി മൂലമുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്ന തീയതി വരെയുള്ളത് മാത്രമേ അടക്കേണ്ടതുള്ളൂ എന്ന ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററുടെ വാദം തികച്ചും തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്. കമ്പനി നിയമത്തിലോ കമ്പനി (കോടതി) ചട്ടങ്ങളിലോ അവകാശവാദങ്ങളും കടങ്ങളും അടച്ചൂപൂട്ടർ തീയതി വരെ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയുമില്ല.

ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ കമ്പനിയുടെ സ്വത്തുക്കളുടെയും ആസ്തികളുടെയും കൈവശം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഉയർന്നുവന്ന പ്രീ-ലിക്വിഡേഷൻ ക്ലെയിമുകൾ, ലഭ്യമായ രേഖകളുടെയും അവകാശവാദി / അല്ലെങ്കിൽ വായ്പാദാതാവ് നൽകിയ തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ കണക്കാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കടങ്ങളും അവകാശവാദങ്ങളും തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയെ റവന്യൂവിനും നികുതിക്കുമുള്ള ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് വകുപ്പ് 530 ഒഴിവാക്കുന്നില്ല. അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവ് വന്ന തീയതിയെ പ്രസക്തമായ തീയതിയായി കണക്കാക്കി അതിനു മുമ്പുള്ള 12 മാസത്തിനുള്ളിലെ കുടിശ്ശികയുള്ളതും അടയ്ക്കേണ്ടതുമായ റവന്യു, നികുതികൾ, സെസുകൾ, നിരക്കുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് മറ്റ് പ്രീ-ലിക്വിഡേഷൻ ബാധ്യതകളേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകി അടച്ചുതീർക്കണമെന്ന് ഈ വകുപ്പ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ലിക്വിഡേഷൻ പ്രക്രിയയിലൂടെ

കമ്പനി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവുകളുടെ ഭാഗമായി പോസ്റ്റ് ലിക്വിഡേഷൻ ബാധ്യതകളെ കണക്കാക്കേണ്ടതും അത്തരം ബാധ്യതകൾക്ക് കമ്പനിയുടെ മറ്റെല്ലാ ബാധ്യതകളേക്കാളും മുൻഗണന നൽകേണ്ടതുമാണ്.

**** **** ****

അടച്ചുപൂട്ടലിൽ, കമ്പനിയുടെ ബിസിനസ് ഏറ്റെടുക്കുന്ന ലിക്വിഡേറ്റർമാർ കമ്പനി പരിസരങ്ങൾ കൈവശം വെക്കുന്നു, ഇതിന് നിരക്കുകൾ ബാധകമാണ്. കുടിശ്ശികയുള്ള കരാറുകൾ നിറവേറ്റുന്നതിനോ കമ്പനിയുടെ വസ്തുവകകൾക്ക് കേടുപാടുകൾ സംഭവിക്കുന്നത് തടയുന്നതിനോ വേണ്ടി മാത്രമാണെങ്കിലും പരിസരങ്ങളുടെ ഈ വിനിയോഗത്തിന് നിരക്കുകൾ നൽകേണ്ടി വരും (*ഹാൽസ്ബറി ലോസ് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ട്,* നാലാം പതിപ്പ്, വാല്യം 39).

കമ്പനിക്ക് വേണ്ടി ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ഒരു ബിസിനസ്സും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നത് ശരിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കമ്പനിയുടെ പ്രയോജനകരമായ അടച്ചുപൂട്ടലിനായി ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ കൈവശാവകാശം നിലനിർത്തി.

ഈ കോടതി അമിക്കസ് ക്യൂറിയായി നിയമിച്ച ശ്രീ. മുഖർജിയും അപേക്ഷകനു വേണ്ടി ഹാജരായ ശ്രീ ബാനർജിയും വാദിച്ചതുപോലെ, കമ്പനി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായുള്ള ചെലവുകൾ നൽകേണ്ട ബാധ്യതയുണ്ട്, അത് തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച സമയത്ത്, ചില വായ്പാദാതാക്കൾക്ക് മുൻഗണന നൽകണമെന്ന തത്വം കമ്പനിയുടെ ബാധ്യതയ്ക്ക് ബാധകമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കമ്പനിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച്, അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിനുള്ള ചെലവുകളും ബാധ്യതകളും പൂർണ്ണമായി നൽകണമായിരുന്നു."

7.2. ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള ചെലവുകൾ നൽകാൻ ബാധ്യതയില്ലാ എന്ന കാരണത്താൽ മാത്രമാണ് അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ക്ലെയിമുകൾ നിരസിച്ചതെന്നും എന്നാൽ വാർഷിക മൂല്യം നിർണയിക്കുന്നതിനെ എതിർക്കുകയോ 1956 ലെ എംപി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 184 പ്രകാരം അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുതയും കമ്പനി കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു. എതിർപ്പോ അപ്പീലോ ഫയൽ ചെയ്യുകയും അതു പ്രകാരം ക്ലെയിമിലെ ആവശ്യം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിഗത്തിന്റെ അവകാശവാദമനുസരിച്ച്, ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കാലയളവിൽ പോലും നികുതി ബാധ്യത നിറവേറ്റാൻ ഒഎൽ ബാധ്യസ്ഥമാകുമെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ, അപ്പീൽ വാദിയുടെ നിരസിക്കൽ നോട്ടീസ് കോടതി റദ്ദാക്കി, എന്നാൽ നിഗം ഉന്നയിച്ച ആവശ്യങ്ങൾക്കെതിരെ മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കോടതി നൽകി. 1956 ലെ എംപി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 184 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീലിലെ ഉത്തരവ് ലഭിച്ച തീയതി മുതലുള്ള എട്ട് ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ, അപ്പീലിലെ വിധി പ്രകാരവും നിയമാനുസൃതമായും

നിർണ്ണയിച്ചതു പോലെ അപേക്ഷകന്റെ (ഒന്നാം എതിർകക്ഷി) അവകാശങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന് നിർദേശിച്ചു.

8. കമ്പനി കോടതിയുടെ 25.04.2007 ലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിയെയും ഉത്തരവിനെയും അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ അപ്പീലുകളിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്തുവെങ്കിലും, 05.02.2009 ലെ ആക്ഷേപിത വിധിയും ഉത്തരവും പ്രകാരം അവ തള്ളപ്പെട്ടു.

8.1 തങ്ങൾ കമ്പനിയുടെ ഒരു ബിസിനസ്സും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നും തൽഫലമായി കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ ലിക്വിഡേഷനായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒരു തരത്തിലും ലാഭം നേടിയിട്ടില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദി- ഒഎൽ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുന്നിൽ വാദിച്ചു; ലിക്വിഡേഷന് ശേഷം വസ്തുവകകളുടെ നികുതിയോ വെള്ളക്കരമോ അടയ്ക്കണമെന്ന് കമ്പനി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും, അടച്ചുപൂട്ടലിനു ശേഷം വിൽപ്പന അവസാനിപ്പിക്കുന്നതുവരെ ആസ്തികൾ നിയമപരമായ കസ്റ്റഡിയിൽ ഉള്ളവ മാത്രമാണെന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു. "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു വിൽപ്പന, ഇതിന്റെയർത്ഥം വിൽക്കുമ്പോൾ ആസ്തികളിൻമേലുള്ള ബാധ്യതകളും തടസ്സങ്ങളും അതിൽ നിന്ന് മാറുന്നില്ലെന്നാണ്, അതുവഴി നികുതികളുടെ ബാധ്യത വാങ്ങുന്നയാളിലേക്ക് മാറ്റി.

8.2. വിൽപ്പന വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് നിഗമിന് നികുതി നൽകാൻ അപ്പീൽവാദി ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിഗം വാദിച്ചു, ഇതിനുപുറമെ, കമ്പനി കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു. അതുപോലെ, വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിച്ച 04.07.2003 വരെ താൻ ഉടമയോ കൈവശക്കാരനോ ആയിരുന്നില്ലെന്നും അതിനാൽ, ചാർജ്ജുകൾ നൽകേണ്ടത് വിൽപ്പന വരുമാനത്തിൽ നിന്നാണെന്നും അത് വാങ്ങുന്നയാളുടെ ബാധ്യതയല്ലെന്നും ലേല വാങ്ങലുകാരൻ വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, വസ്തു നികുതി, ജലനികുതി എന്നിവയുടെ കുടിശ്ശികയ്ക്കുള്ള ക്ലെയിം ലേലം വാങ്ങുന്നയാൾക്കെതിരെ ഉള്ളതാണെന്നും ഒഎൽ-ന് എതിരേയല്ലെന്നും കമ്പനിയുടെ ഒരു ക്രെഡിറ്ററായ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി വാദിച്ചു.

8.3. അപ്പീൽവാദിയുടെയും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെയും വാദങ്ങൾ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അംഗീകരിച്ചില്ല, കൂടാതെ ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള പ്രസ്തുത ചാർജ്ജുകൾ അടയ്ക്കാൻ മൂന്നാം എതിർകക്ഷി -ലേലം വാങ്ങുന്നയാൾ ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. കാരണം, എന്തെങ്കിലും കുടിശ്ശിക നിഗത്തിന് നൽകാനുള്ളതായി വാങ്ങലുകാരന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന്, വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളിൽ നിന്നും വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്നും മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾക്ക് വിൽപ്പനയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള ബാധ്യതകൾ വരെ ആസ്തികൾ വാങ്ങാനെത്തുന്നവർ നിറവേറ്റണമെന്ന വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥ വിൽപ്പന നോട്ടീസിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, അപ്പീൽവാദി തന്നെ ലിക്വിഡേഷനു ശേഷം വിൽപ്പന വരെയുള്ള കാലയളവിലെ വസ്തു നികുതി, ജലനികുതി എന്നിവ നിറവേറ്റേണ്ടതാണെന്നും വിൽപ്പനയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് നേരത്തേ അറിയിക്കാതെ വാങ്ങുന്നയാളുടെ മേൽ ബാധ്യത ചുമത്തുന്നത് ന്യായയുക്തമല്ലെന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചു. ***യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക്***

ഓഫ് ഇന്ത്യ v. ലിക്വിഡേറ്റർ ആൻഡ് അദേർസ്: 79 കമ്പനി കേസസ് 262 [= (1994) 1 എസ്സിസി 575-]-ൽ ഈ കോടതി നൽകിയ വിധിയെയും നിലവിലെ കേസിലെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വേർതിരിച്ചു. ആ കേസിലെ സവിശേഷമായ വസ്തുതകളും വിൽപ്പനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേക നിബന്ധനകളും മാനദണ്ഡങ്ങളും കണക്കിലെടുത്താണ് പ്രസ്തുത വിധി വന്നത്. നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പന നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിലെ വിൽപ്പന നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്ത ശേഷം, നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പന അറിയിപ്പ് സമാനമായ രീതിയിലോ സമഗ്രമായ ഭാഷയിലോ തയാറാക്കിയതല്ലെന്നും ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ തങ്ങൾ വാങ്ങാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ആസ്തികൾക്കുള്ള ബാധ്യതകളെ കുറിച്ച് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടാൻ മൂന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് അവസരമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു.

8.4. കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 530 ന്റെ ബാധകത സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രശ്നത്തിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് നികുതി അടയ്ക്കുന്നതുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചു. അതുപോലെ, കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാനുള്ള ഉത്തരവിന്റെ തീയതിയിലെ കടങ്ങളുടെയും ക്ലെയിമുകളുടെയും മൂല്യം കണക്കാക്കുന്ന രീതി നൽകുന്ന 1959 ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 154 ഇവിടെ ബാധകമല്ലെന്നും കണ്ടെത്തി.

8.5. ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> "ജലനികുതി, വസ്തു നികുതി എന്നിവ മൂലമുള്ള ചാർജ്ജുകൾ വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ബാധ്യത വാങ്ങുന്നയാൾക്കാണെന്ന് വിൽപ്പന നോട്ടീസിൽ വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥയില്ല. "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിയമപരമായ ചാർജ്ജുകൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള ബാധ്യത ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി ഈ കോടതിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വിറ്റ ആസ്തികളുടെ ഗുണനിലവാരം, അളവ് അല്ലെങ്കിൽ സ്പെസിഫിക്കേഷൻ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ഒരു ഗ്യാരണ്ടിയും അല്ലെങ്കിൽ വാറന്റിയും നൽകില്ലായെന്നും, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ ഭൗതികമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം വാങ്ങലുകാരൻ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ സ്വയം ബോധ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നുമാണ് വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും വ്യക്തമാക്കുന്നത്. വിറ്റ വസ്തുക്കളുടെ സവിശേഷതകളിലോ ഗുണനിലവാരത്തിലോ അളവിലോ എന്തെങ്കിലും പോരായ്മയുണ്ടെങ്കിൽ, വിൽപ്പന പൂർത്തിയായ ശേഷമുള്ള ഒരു പരാതിയും പരിഗണിക്കില്ലെന്നും ടെണ്ടർ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടീസിലെ ഏതെങ്കിലും തെറ്റ് വിൽപ്പനയെ ബാധിക്കില്ലെന്നും നോട്ടീസിൽ പറയുന്നു. നിഗത്തിന്റെ കൂടിശ്ശിക തീർപ്പാക്കാനുള്ള ചെലവുകളും വഹിക്കണമെന്ന്, വിൽപ്പനയ്ക്ക് വച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുവകകൾക്ക് ഓഫർ നൽകുന്നതിനു മുമ്പായി വസ്തു വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അറിയിക്കുന്നതിന് തുല്യമല്ല ഇത്. വിറ്റ ആസ്തികളുടെ ഗുണനിലവാരം, അളവ് അല്ലെങ്കിൽ സ് പെസിഫിക്കേഷൻ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച ഗ്യാരണ്ടിയും/ വാറന്റിയും ഇല്ലാ എന്നതിനെ, ആസ്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബാധ്യത കൈമാറുന്നതിന് തുല്യമാക്കാൻ കഴിയില്ല.

ഗുണനിലവാരം, അളവ്, സ്പെസിഫിക്കേഷൻ എന്നിവയുടെ പരിധി വരെ മാത്രമേ ടെണ്ടറിന്റെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററെ സംരക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ. മാത്രമല്ല, നിഗം അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുന്ന നികുതികൾ അടയ്ക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഇത് പരിരക്ഷ നൽകില്ല.

കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 530, കമ്പനി (കോടതി) ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 154 എന്നിവയ്ക്ക് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ വളരെയധികം ഊന്നൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ തർക്കത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രസക്തി കണ്ടെത്തുന്നതിന് ഈ കോടതിക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല. വകുപ്പ് 530 മുൻഗണനാ പേയ്മെന്റുകൾക്ക് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 530 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1)ലെ ഖണ്ഡം (എ), അതിന്റെ ഉപവകുപ്പ് (8)ലെ ഖണ്ഡം (സി)-യോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്നതു പ്രകാരം, അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതിക്കു മുമ്പുള്ള 12 മാസ കാലയളവിൽ ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രാദേശിക അതോറിറ്റിക്ക് നൽകേണ്ട എല്ലാ റവന്യൂ, നികുതി കുടിശ്ശികകൾക്ക് മറ്റെല്ലാ കുടിശ്ശികകളേക്കാളും മുൻഗണനയ്ക്ക് അർഹതയുണ്ട്. അടച്ചുപൂട്ടുന്ന തീയതിക്കും വാങ്ങലുകാരന് ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്ന തീയതിക്കും ഇടയിലുള്ള കാലയളവിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയുള്ള നികുതി അടയ്ക്കുന്നതുമായി വകുപ്പ് 530 ന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാനുള്ള ഉത്തരവിന്റെ തീയതിയിൽ കടങ്ങളുടെയും ക്ലെയിമുകളുടെയും മൂല്യം കണക്കാക്കുന്ന രീതി പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ചട്ടം 154 ന് ഇവിടെ ഒരു തരത്തിലുള്ള പ്രയോഗവും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല.

അത്തരം ബാധ്യതയെക്കുറിച്ച് വിൽപ്പനയ്ക്ക് മുമ്പ് അറിയിക്കാതെ ഒരു വാങ്ങലുകാരന്റെ മേൽ ബാധ്യത ചുമത്തുന്നത് തികച്ചും യുക്തിരഹിതമാണെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. ബിഡ് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് വാങ്ങുന്നയാൾ സൈറ്റിലെത്തി പരിശോധനകൾ നടത്തിയിരിക്കണം എന്നതാണ് ആത്യന്തികമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ആസ്തി വാങ്ങുന്നയാളെ ബാധ്യതകളെ കുറിച്ച് അറിയിക്കാമായിരുന്നു. ബാക്കി വിൽപ്പന വില നിക്ഷേപിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തോട് അതിനെക്കുറിച്ച് പറയാമായിരുന്നു. നിഗം സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷകൾക്ക് എതിർ സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിക്കാൻ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് അവസരം നൽകാതെയാണ് കമ്പനി കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള നടപടികളിൽ തീരുമാനമുണ്ടായത് എന്നാണ് സ്റ്റേ ഹർജികളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായത്. എന്നിരുന്നാലും, ലിക്വിഡേഷനിൽ കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വാങ്ങാൻ മൂന്നാം എതിർകക്ഷി താൽപ്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചതിനുശേഷം, അത്തരം ആസ്തികൾ വാങ്ങുന്നതിലൂടെ നിഗത്തിന് നൽകേണ്ട നികുതി കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത നിറവേറ്റേണ്ടി വരുമെന്ന് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചിരുന്നതായി സ്റ്റേ ഹർജികളിൽ കാണുന്നില്ല. അത്തരമൊരു വാദത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ, ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററിനുപകരം മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയാണ് ഉത്തരവാദിത്തം വഹിക്കേണ്ടതെന്ന് പറയാൻ ഈ കോടതിക്ക് പ്രയാസമാണ്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഘോഷ് ഉദ്ധരിച്ച *യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ തീരുമാനം പരിഗണിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. ആ കേസിൽ, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളുടെയും വ്യവസ്ഥകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ, ത്രിപുതി ജ്യൂട്ട് ഇൻഡസ്ട്രീസിന് വിറ്റു. അത്തരം നിബന്ധനകളുടെയും വ്യവസ്ഥകളുടെയും ഖണ്ഡം (2) ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

> "2. ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതിയുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിന് വിധേയമായി, 'തത് സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ' എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാകും വിൽപ്പന നടക്കുക. സ്ഥാവര സ്വത്തുക്കളുടെ ഭൂനികുതി, അളവ് അല്ലെങ്കിൽ സ് പെസിഫിക്കേഷൻ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ഒരു ഗ്യാരണ്ടിയും / അല്ലെങ്കിൽ വാറന്റിയും നൽകില്ല. ജംഗമ, സ്ഥാവര ആസ്തികളുടെ പട്ടയം, ബാധ്യതകൾ, വിസ്തീർണ്ണം, അതിർത്തി, വിവരണം, ഭൂനികുതി, അളവ്, വലുപ്പം മുതലായവ സംബന്ധിച്ച് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും വാങ്ങലുകാരൻ സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തണം, കൂടാതെ ആസ്തികളുടെ വിവരണം, വിസ്തീർണ്ണം മുതലായവയെക്കുറിച്ചും അവയുടെ പോരായ്മകളെ കുറിച്ചുമുള്ള പൂർണ്ണ അറിവോടെയാണ് വാങ്ങുന്നയാൾ ഓഫർ നൽകിയതെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടും. വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും വകയിൽ എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപരിഹാരമോ വില കിഴിവോ ക്ലെയിം ചെയ്യാൻ അർഹതയില്ല. മാത്രമല്ല, നിലവിലെ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്ക് കീഴിൽ തൊഴിൽ, ജീവനക്കാർ മുതലായവയെ ബാധിക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബാധ്യതകൾ, ലീനുകൾ, അവകാശവാദങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് വിധേയമായിരിക്കും വിൽപ്പന. വിൽപ്പന പൂർത്തിയായ ശേഷം ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു പരാതിയും സ്വീകരിക്കില്ല. ടെൻഡർ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടീസിലെ ഏതെങ്കിലും തെറ്റ് വിൽപ്പനയെ ബാധിക്കില്ല."

വിൽപ്പന നിബന്ധനകളുടെയും വ്യവസ്ഥകളുടെയും ഖണ്ഡം (2)ലെ പ്രകടമായ വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിച്ചാണ് സുപ്രീം കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയത്:

> "ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ സ്വത്തുക്കളും ആസ്തികളും കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ വിൽക്കുമ്പോൾ, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഗ്യാരണ്ടിയോ വാറന്റിയോ നൽകാൻ കഴിയില്ല. കാരണം, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ രേഖകളിൽ കാണുന്നതെന്താണോ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ട് പോകണം. താൻ വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥാവര വസ്തുവിന്റെ പട്ടയം, ബാധ്യതകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടത് വാങ്ങുന്നയാളാണ്. അത്തരം നിബന്ധനകളിൽ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം, വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലോ

> വിവരണത്തിലോ ഉള്ള പോരായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിൽ കുറവ് വേണമെന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയില്ല. കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന സാഹചര്യം ഒരു വ്യക്തി തന്റെ സ്ഥാവര സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിനാൽ, വിലയിൽ കുറവുണ്ടാകണമെന്നോ ഒരു കോടി 98 ലക്ഷം രൂപയ്ക്ക് പലിശ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാക്കരുതെന്നോ തൃപ്തിക്ക് വേണ്ടി നൽകിയ അപേക്ഷയിൽ കഴമ്പില്ല."

മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിലെ പോലെ, സ്ഥാവര സ്വത്തുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ എല്ലാ വശങ്ങളും പരിശോധിച്ച് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുത്തണമെന്ന് വാങ്ങാനെത്തുന്നയാൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട് എങ്കിൽ, വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥാവര സ്വത്തിന്റെ ബാധ്യതകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സ്വന്തം നേട്ടത്തിനായി പരിശോധിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അത്തരം നിബന്ധനകളോടെ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം, ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നുവെന്ന് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ എതിർപ്പുന്നയിക്കാനാകില്ലാ എന്നതും തികച്ചും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന കാര്യമാണ്.

എന്നിരുന്നാലും, സുപ്രീംകോടതി അത്തരത്തിൽ പരിഗണിക്കേണ്ട തരത്തിൽ സമാനമായതോ സമഗ്രമായതോ ആയ ഭാഷയിലല്ലാ നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പന നോട്ടീസ് രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ, താൻ വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വസ്തുവിനുള്ള എന്തെങ്കിലും ബാധ്യതകളെ കുറിച്ച് ഒരു ഘട്ടത്തിലും മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ വസ്തുവിനെ കുറിച്ച് പൂർണമായും ബോധ്യപ്പെട്ടാണ് അദ്ദേഹം ലേലത്തിൽ പങ്കെടുത്തതെന്നും പ്രസക്തമായ സമയത്ത് ഒരു എതിർപ്പും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ വസ്തു നികുതിയും മറ്റു നികുതികളും അദ്ദേഹമാണ് അടക്കേണ്ടത് എന്നുമുള്ള വാദം പിന്നീട് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് ഉന്നയിക്കാനാകില്ല.

നിഗം അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുന്ന വസ്തു നികുതി, ജലനികുതി എന്നിവ മൂലമുള്ള ബാധ്യതയിൽ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ നിരസിച്ച പരിധി വരെയുള്ളത് ഒരു പോസ്റ്റ്-ലിക്വിഡേഷൻ ബാധ്യതയാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. വിൽപ്പനയിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബാധ്യതകൾ ഉൾപ്പടെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വയം പരിശോധിച്ച് ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്ന് വിൽപ്പന നോട്ടീസിൽ വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥ ഇല്ലാ എന്നതിനാൽ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ഈ ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

പരാമർശിക്കപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി വിധിയിൽ നിന്ന്, മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വിൽപ്പന നോട്ടീസിന് സമാനമായതും സമഗ്രമായതുമായ ഭാഷയിലായിരിക്കണം കമ്പനികളുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള ഭാവി നോട്ടീസുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടത് എന്ന് ഔദ്യോഗിക

ലിക്വിഡേറ്ററോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് സങ്കീർണതകൾ ഒഴിവാക്കാൻ സഹായകമാകുമെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

9. ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച 05.02.2009 ലെ പൊതു വിധിയിലും ഉത്തരവിലും അസ്വസ്ഥരായ ഒഎൽ ഈ അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിച്ചു.

9.1. നിയമത്തിന്റെ ബാധകമായ വ്യവസ്ഥകൾ ശരിയായി പ്രയോഗിച്ചാൽ, ലിക്വിഡേഷനു മുമ്പുള്ള ക്രെഡിറ്റർമാരുടെ അവകാശ വാദങ്ങളും പലിശയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്, ഒന്നാം എതിർ കക്ഷി സമർപ്പിച്ച ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് അപ്പീൽവാദിയെ ബാധ്യസ്ഥനാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു. അപ്പീൽവാദി ലിക്വിഡേഷനു മുമ്പത്തെ കാലയളവിലെ അവകാശവാദങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 530 പ്രകാരം തൊഴിലാളികളെ / ജീവനക്കാരെ സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടുകഴിഞ്ഞുവെന്നതിനാൽ ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള ക്ലെയിമുകൾ ശരിയായി നിരസിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽവാദി വാദിക്കുന്നു. ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളും വസ്തുവകകളും കോടതിയുടെ കസ്റ്റഡിയിലാണെന്ന് കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവയാണെന്നും കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷനുശേഷം അപ്പീൽവാദി ലാഭം നേടുന്നതിനായി അതിൽ ഒരു ബിസിനസ്സും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നും വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു.

9.2. ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള ബാധ്യതകളെ അടച്ചുപൂട്ടലിന്റെ ചെലവുകളുടെ ഭാഗമായി പരിഗണിക്കണമെന്നും ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ മറ്റെല്ലാ ബാധ്യതകളേക്കാളും മുൻഗണന അത്തരം ബാധ്യതകൾക്ക് നൽകണമെന്നും വിലയിരുത്തിയതിൽ ഹൈക്കോടതി ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിച്ചു. കമ്പനി നിയമത്തിലെ 529 എ, 530 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരവും മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരവും ഇത് അനുവദനീയമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. തൊഴിലാളികൾ, നിയമാനുസൃത ക്രെഡിറ്റർമാർ, ക്രെഡിറ്റർമാരുടെ ജനറൽ ബോഡി എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രീ-ലിക്വിഡേഷൻ ക്രെഡിറ്റർമാർക്കും ഇത് ദോഷകരമാണ്.

9.3. ബാധ്യതയുടെ തെളിവായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ അവകാശപ്പെട്ടതുപോലെ, കുടിശ്ശിക ഈടാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ നിയമ നടപടികൾ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള അവകാശവാദത്തിന്റെ ബാധ്യത അപ്പീൽവാദിക്കു മേൽ ചുമത്തുന്നതിനു മുമ്പ് ഹൈക്കോടതി അത്തരം സത്യവാങ്മൂലം പോലും പരിഗണിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വാദമുണ്ട്.

9.4. ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി മൂന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകിയ ആനുകൂല്യം നൽകാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദം സമർപ്പിച്ചു. "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിൽപ്പന എന്നതിനാൽ ആസ്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രസക്തമായ എല്ലാ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ടെണ്ടർമാർ / ലേലക്കാർ

സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ശക്തമായി വാദിക്കുന്നു; അതിനാൽ, കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളും സ്വത്തുക്കളും ലിക്വിഡേഷനിൽ വാങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് അവയുടെ പോരായ്മകൾ, ബാധ്യതകൾ, നിയമപരമായ കുടിശ്ശിക എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് പൂർണ്ണമായ അറിവുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. ആസ്തികളുടെ വിൽപ്പന "'തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരിക്കുമെന്ന് വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും വ്യക്തമായി പരാമർശിച്ചിരിക്കെ, അത്തരം നിബന്ധനകളിൽ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം, വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശത്തിലോ വിവരണത്തിലോ ഉള്ള എന്തെങ്കിലും പോരായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിൽ ഇളവ് വേണമെന്ന ഒരു അവകാശവാദവും ഉന്നയിക്കാൻ വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് അർഹതയില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ സ്വത്ത് കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഒഎൽ വിൽക്കുന്ന സാഹചര്യവും ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാവര സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന സാഹചര്യവും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണെന്നും തുടർന്നു വാദിക്കപ്പെട്ടു. *യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ (മേൽ പരാമർശം), ഹരിയാന ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ v. രാജേഷ് ഗുപ്ത: (2010) 1 എസ്സിസി 655; യുടി ചണ്ഡിഗഡ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ ആൻഡ് അനദർ v. അമർജീത് സിംഗ് ആൻഡ് അദേർസ്: (2009) 4 എസ്സിസി 660; പഞ്ചാബ് അർബൻ പ്ലാനിംഗ് ആൻഡ് ഡെവലപ്മെന്റ് അതോറിറ്റി v. രഘു നാഥ് ഗുപ്ത: (2012) 8 എസ്സിസി 197* എന്നിവയിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെ അദ്ദേഹം വാദങ്ങൾക്കായി ആശ്രയിച്ചു.

10. ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ക്രെഡിറ്റർമാരിൽ ഒരാളായ, രണ്ടാം എതിർകക്ഷി സ്റ്റീൽ അതോറിറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡും അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ അനുബന്ധ സ്ഥാപനമായ ഐഐഐഎസ്സിഒ ലിമിറ്റഡിനൊപ്പം ചേർന്നാണ് അവർ ക്ലെയിം ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ നിയമത്തിന് അനുസൃതമായവ അല്ലെന്നും ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നത് "തത് സ്ഥിതി എന്താണാ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്ന വിൽപ്പന നോട്ടീസിലെ വ്യവസ്ഥകളുമായി ഇത് പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കപ്പെട്ടു. ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ എല്ലാ ന്യൂനതകൾക്കും വിധേയമായാണ് ലേലക്കാരൻ സ്വത്ത് ഏറ്റെടുക്കുന്നതെന്നും അത്തരം വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് കെവിയറ്റ് എംപ്റ്റർ സിദ്ധാന്തം (വാങ്ങുന്ന ഉൽപ്പന്നത്തിന്റെ ഗുണമേന്മയും അനുയോജ്യതയും പോരായ്മയും പരിശോധിക്കേണ്ടത് വാങ്ങലുകാരന്റെ മാത്രം ബാധ്യതയാണ്) നേരിട്ട് ബാധകമാണെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു. *അഹമ്മദാബാദ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ v. ഹാജി അബ്ദുൽ ഗഫൂർ ഹാജി ഹുസൈൻഭായ് : (1971) 1 എസ്സിസി 757* കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെ ഈ വാദത്തിനായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

11. നിഗം അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ച, ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കാലയളവിലെ കുടിശ്ശികകളും അടയ്ക്കാൻ ആസ്തികളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ എന്ന നിലയിൽ അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു.

11.1. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഉന്നയിക്കുന്ന അവകാശവാദങ്ങൾ "ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവുകൾ" ആണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു, തന്റെ കസ്റ്റഡിയിൽ ആസ്തികൾ പരിപാലിക്കുന്നതിന് അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ നൽകേണ്ട ചെലവുകളാണ് ഇവ; അതിനാൽ, കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിലൂടെ നേടിയ മൂല്യത്തിൽ നിന്ന് ഈ ബാധ്യത നിറവേറ്റേണ്ടതുണ്ട്. കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ "സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നതിനും അല്ലെങ്കിൽ വിൽക്കുന്നതിനുമായി" ഒഎൽ-ന് വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവുകൾ മുൻഗണന നൽകി നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് 1959 ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ 338-ാം ചട്ടം വ്യക്തമാക്കുന്നതായും അദ്ദേഹം ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന തുക മറ്റ് ചെലവുകളും ചെലവിടലുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നതിന്റെ മുൻഗണനാ ക്രമവും പ്രസ്തുത ചട്ടം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

11.2. കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 530 ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മുൻഗണനാ ക്രമം അവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ക്ലെയിമുകൾ തീർക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നും, കമ്പനിയുടെ അവസാനിപ്പിക്കൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു വേണ്ട ശരിയായ ചെലവുകളും ചെലവിടലുകളും മുൻ ഗണനാപരമായി തീർത്തതിനു ശേഷം മാത്രമാണ് അതു വരുന്നത് എന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. മാത്രമല്ല, മേൽപ്പറഞ്ഞ വകുപ്പ് 530 ലിക്വിഡേഷനു മുമ്പുള്ള കാലയളവിലെ അവകാശവാദങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്, അതിനായി മുൻഗണനാ ക്രമം നിർദ്ദേശിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. പക്ഷേ, ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കാലയളവിൽ ഒഎൽ വരുത്തിയ ചെലവുകൾക്ക് പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ബാധകമല്ല, അവ മുൻഗണന നൽകി തീർപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള ചെലവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബാധ്യതയും മുൻഗണനയും സംബന്ധിച്ച വാദങ്ങൾക്ക്, *ഇൻ റെ ടോഷോകു ഫിനാൻസ് യുകെ പിഎൽസി: [2002] 1 ഡബ്ല്യുഎൽആർ 671* ഉൾപ്പടെയുള്ള കുറച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് വിധിന്യായങ്ങളെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

11.3. ഭൂമിയുടെയും കെട്ടിടത്തിന്റെയും ജംഗമ സ്വത്തുക്കളുടെയും കാര്യത്തിൽ, അടക്കേണ്ട ആദ്യ ചാർജ് മുനിസിപ്പൽ നികുതിയാണെന്ന് 1956-ലെ എം.പി ആക്ടിലെ വകുപ്പ് 185 നെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിക്കുന്നു. നികുതി കുടിശ്ശിക ബാധകമായ കാലയളവിൽ വസ്തു കൈവശം വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത, ഉടമസ്ഥനല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും കൈവശക്കാരനിൽ നിന്ന് കുടിശ്ശിക ഈടാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ വ്യക്തമായി പറയുന്നതായി അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആ വ്യവസ്ഥ കണക്കിലെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ലേല വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള കാലയളവിലെ നികുതി കുടിശ്ശിക ലേലം വാങ്ങുന്നയാളിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയില്ല, മാത്രമല്ല ഒഎൽ ആ കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കുകയും വേണം.

11.4. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുന്ന മുനിസിപ്പൽ നികുതികൾ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 520 അനുസരിച്ച് കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവുകളുടെ ഭാഗമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു; സ്വത്തുക്കൾ കൈവശം വെച്ചിരുന്നു

എന്നതിനാൽ, മുനിസിപ്പൽ നികുതി അടയ്ക്കാൻ അപ്പീൽവാദി ബാധ്യസ്ഥനാണ്, അത് സ്വത്ത് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും പരിപാലിക്കുന്നതിനും നൽകേണ്ട തുകയാണ്.

12. ആക്ഷേപിത ഉത്തരവുകളെ മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയായ ലേലക്കാരന്റെ അഭിഭാഷകൻ ഉചിതമായി പിന്തുണച്ചു. നിലവിലെ കേസിലെ നികുതി കുടിശ്ശിക "ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കുടിശ്ശിക" ആണെന്നും അത് "ലിക്വിഡേഷൻ ചെലവുകൾക്ക്" തുല്യമാണെന്നും അത് ഒഎൽ മാത്രം വഹിക്കേണ്ടതാണെന്നും ലേലം വാങ്ങുന്നയാളുടെ മേൽ ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും മൂന്നാം എതിർ കക്ഷി വാദിക്കുന്നു.

12.1. വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിച്ച തീയതി മുതൽ അതായത് 04.07.2003 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന വസ്തു നികുതി, ജല നികുതി എന്നിവയ്ക്ക് ലേലക്കാരൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും അത്തരം ക്ലെയിമുകളെല്ലാം അദ്ദേഹം നിറവേറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നും മൂന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, നിയമപരമായ കസ്റ്റഡിയിൽ ഒഎൽ-ന്റെ കൈവശം വസ്തു ഉണ്ടായിരുന്ന കാലയളവിലെ നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു ബാധ്യതയും തങ്ങൾക്കില്ലെന്ന് മൂന്നാം എതിർകക്ഷി വാദിക്കുന്നു.

12.2. കൂടാതെ, അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതിക്കും വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരണ തീയതിക്കും ഇടയിലുള്ള കാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കാൻ വാങ്ങുന്നയാളിനു മുകളിൽ കമ്പനി നിയമമോ 1959 ലെ ചട്ടങ്ങളോ ഒരു ബാധ്യതയും ചുമത്തുന്നില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു. നിലവിലെ കേസിലെ അവകാശവാദങ്ങൾ ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള ചാർജുകളോ ചെലവുകളോ ആണ്, അതിനാൽ അവ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവുകളായി കാണേണ്ടതാണ്, ലിക്വിഡേഷനിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഇത് നിറവേറ്റപ്പെടേണ്ടതാണ്; ലിക്വിഡേഷന്റെ വരുമാനം തീർന്നതിനുശേഷവും അത് പൂർണമായും നിറവേറ്റപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അടയ്ക്കാൻ ബാക്കിയുള്ള ആ പരിധിവരെ അത് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, *ഇൻ റെ ടോഷോകു ഫിനാൻസ് യുകെ പിഎൽസി* എന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

12.3. നോട്ടീസ് ഇല്ലാതെയോ വിൽപ്പന നിബന്ധനകളിൽ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ ഇല്ലാതെയോ ഏതെങ്കിലും നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളുടെ അഭാവത്തിലോ അത്തരം നികുതി കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ലേലം വാങ്ങുന്നയാളെ ബാധ്യസ്ഥനാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നതിനായി, 1882-ലെ സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ (ഇനിമുതൽ 1882 ലെ നിയമം എന്ന് ചുരുക്കിപ്പറയുന്നു) 100-ാം വകുപ്പിനെയും *അഹമ്മദാബാദ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ കേസ്* (മേൽ പരാമർശം), എഐ *ചാംപ്ദാനി ലിമിറ്റഡ് v. ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ആൻഡ് അനദർ:* (2009) 4 എസ്സിസി 486 എന്നിവയിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെയും അഭിഭാഷകൻ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ആൾക്ക് നോട്ടീസ് നൽകാതെ ഒരു ചാർജും അദ്ദേഹത്തിനു മുകളിൽ ചുമത്താൻ കഴിയില്ല; അത്തരത്തിൽ സാധിക്കണമെങ്കിൽ, വസ്തുവിനെതിരായ ഒരു ചാർജ്ജ് സ്വത്ത് കൈമാറി കിട്ടാനിരിക്കുന്നവർക്കു മേൽ ചുമത്താൻ

വ്യക്തമായ ഒരു നിയമ വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരു ചാർജിനെ കുറിച്ച് നോട്ടീസ് നൽകാതെ തന്നെ വാങ്ങലുകാരനു മേൽ ചാർജ് ചുമത്താനാകില്ല. *എഐ ചാംപ്ദാനി ലിമിറ്റഡ്* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ വിധിച്ചതു പോലെ, 1956 ലെ എം.പി ആക്ട് പ്രകാരമുള്ള മുനിസിപ്പൽ നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുടിശ്ശിക എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും വസ്തുവിനോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന ഒരു ബാധ്യതയോ ചാർജോ വസ്തുവിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇത് വസ്തുവിന്റെ മൂല്യം കുറയ്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും തടസ്സമാണെന്ന് പറയാനും കഴിയില്ല.

12.4. അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും പ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതോ അനുമാനിക്കാവുന്നതോ ആയ ഒരു ബാധ്യതയും ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് വസ്തുനികുതി, ജലനികുതി എന്നിവ മൂലമുള്ള ചാർജുകളുടെ ബാധ്യത വാങ്ങുന്നയാൾ വഹിക്കണമെന്ന് വിൽപ്പന നോട്ടീസിൽ വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥയില്ലാ എന്നതും കണക്കിലെടുക്കണം. "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ലേലക്കാരൻ വസ്തു വാങ്ങിയതെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, അത്തരമൊരു നിബന്ധന ഒരു ആസ്തിയുടെ ഭൗതിക സവിശേഷതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും ചാർജുകളോ തടസങ്ങളോ സംബന്ധിച്ച ക്രിയാത്മക അറിയിപ്പിന്റെ സൂചനയായി ഇതിനെ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിച്ചു. *അഹമ്മദാബാദ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ കേസിനെ* (മേൽ പരാമർശം) അദ്ദേഹം ആശ്രയിക്കുന്നു. *മുനിസിപ്പൽ ബോർഡ്, കാൻപൂർ v. രൂപ് ചന്ദ് ജെയിൻ, എഎൻആർ: എഐആർ 1940 അൽ 456* കേസിലെ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ ന്യായവാദത്തെ പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൽ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.

12.5. കുടിശ്ശികയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമയത്ത് വസ്തുവിന്റെ കൈവശക്കാരനായിരുന്ന ഒരാളിൽ നിന്ന് മാത്രമേ കുടിശിക ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയൂവെന്നും, മറ്റാരിൽ നിന്നും ഈടാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും 1956-ലെ എം.പി നിയമത്തിലെ 185-ാം വകുപ്പ് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ലേലം വാങ്ങുന്നയാൾ ബാധ്യതകൾ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതിന്റെയോ ക്രിയാത്മകമായ എന്തെങ്കിലും അറിവ് നേടേണ്ടതിന്റെയോ പ്രശ്നം ഉയർന്നുവരുന്നില്ല; ലേലം വാങ്ങുന്നയാളെ അത്തരം നികുതി കുടിശ്ശികയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ബാധ്യതയിൽ വകുപ്പ് 185 ലെ വ്യവസ്ഥ മുക്തമാക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ *ഡൽഹി ഡെവലപ്മെന്റ് അതോറിറ്റി v. കെന്നത്ത് ബിൽഡേഴ്സ് ആൻഡ് ഡെവലപ്പേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് ആൻഡ് അദേർസ്: (2016) 13 എസ്സിസി 561* കേസിലെ തീരുമാനത്തെ കൂടി അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

12.6. മറ്റ് ഓഹരി ഉടമകൾക്ക് അർഹമായ വിഹിതം നൽകുന്നതിനു മുമ്പ് ഒന്നാം എതിർ കക്ഷിയുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള മതിയായ ഫണ്ടുകൾ അപ്പീൽ

വാദിക്കുണ്ടെന്ന വാദത്തിനായി, മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയും അപ്പീൽവാദിയും തമ്മിലുള്ള കത്തിടപാടുകളെയും അവസാനമായി അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിക്കുന്നു.

13. ഈ കോടതി കക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി അഭിഭാഷകർ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ദീർഘമായി കേൾക്കുകയും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് .

14. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, 10.07.1997 നും (കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഉത്തരവിട്ട തീയതി) 04.07.2003 നും ഇടയിലുള്ള കാലയളവിലെ നിരക്കുകളും നികുതികളും സംബന്ധിച്ചാണ് അപ്പീൽ വാദി ഒഎലും ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിഗവും തമ്മിലുള്ള തർക്കം. 10.07.1997 നും (കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഉത്തരവിട്ട തീയതി) 04.07.2003 നും (വാങ്ങലുകാരന് അനുകൂലമായി ആസ്തി വിൽപ്പന സ് ഥിരീകരിച്ച തീയതി) ഇടയിലുള്ള കാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിഗം ഇന്നയിച്ച അവകാശവാദം അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ഭാഗികമായി നിരസിച്ചത് കമ്പനി കോടതി അംഗീകരിച്ചില്ല. അതേസമയം ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള ബാധ്യതകൾ ലിക്വിഡേഷനിൽ കമ്പനി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അത്തരം ബാധ്യതകൾക്ക് കമ്പനിയുടെ മറ്റെല്ലാ ബാധ്യതകളേക്കാളും മുൻഗണന ലഭിക്കുമെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ചില വായ്പക്കാർക്ക് മുൻഗണനന നൽകണമെന്ന തത്വം അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവ് പാസാക്കുന്ന സമയത്തുള്ള കമ്പനിയുടെ ബാധ്യതയ്ക്ക് ബാധകമാകുമെങ്കിലും, കമ്പനി പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉണ്ടാകുന്ന ചെലവുകളും ചെലവിടലുകളും പൂർണ്ണമായി തീർ ക്കേണ്ടതാണെന്ന് കമ്പനി കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു; നിരക്കുകളും നികുതികളും അടയ്ക്കാനുള്ള കമ്പനിയുടെ ബാധ്യത അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവോടെ യാന്ത്രികമായി അവസാനിക്കില്ല. 1956 ലെ എംപി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കാൻ കമ്പനി കോടതി അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ-ന് അവസരം നൽകി, അത്തരം അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്യുകയും നികുതി ഡിമാൻഡ് കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കാലയളവിൽ പോലും നിഗത്തിന്റെ അവകാശവാദം അനുസരിച്ച് നികുതി ബാധ്യത നിറവേറ്റാൻ അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. കമ്പനി കോടതി പാസാക്കിയ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ അപ്പീൽ നൽകിയ അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം പ്രധാനായും വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളെയും വ്യവസ്ഥകളെയും മുൻനിർത്തിയായിരുന്നു, യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ കേസിലെ (മേൽ പരാമർശം) തീരുമാനത്തെ ഇതിനായി അദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചു. പരാമർശിക്കപ്പെട്ട വിധിന്യായത്തിലെ വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പന നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് താരതമ്യം ചെയ്യുകയും, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തിക്ക് എന്തെങ്കിലും ബാധ്യതകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് പരിശോധിച്ച് ബോധ്യപ്പെടണമെന്ന് വാങ്ങലുകാരനോട് നിഷ്കർഷിക്കുന്ന തരത്തിൽ സമാനമായ രീതിയിലോ സമഗ്രവുമായ ഭാഷയിലോ അല്ലാ നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പന നോട്ടീസ് തയാറാക്കിയതല്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതിക്കും ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്ന തീയതിക്കും ഇടയിൽ വർദ്ധിച്ചേക്കാവുന്ന നികുതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കമ്പനി നിയമത്തിലെ 530-ാം വകുപ്പ് ബാധകമല്ലെന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്

നിരീക്ഷിച്ചു. 1959 ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 154 നിലവിലെ കേസിന് ബാധകമല്ലെന്നും, അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതിയിലെ അവകാശങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്ന രീതിയെ കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ് ഈ ചട്ടമെന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചു. ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബാധ്യതകൾ ഉൾപ്പടെയുള്ള എല്ലാ വശങ്ങളും വാങ്ങലുകാരൻ സ്വയം പരിശോധിച്ച് ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്ന വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥ വിൽപ്പന നോട്ടീസിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ഒഎൽ നിറവേറ്റേണ്ട പോസ്റ്റ് ലിക്വിഡേഷൻ ബാധ്യതയാണ് കേസിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന അവകാശവാദം എന്ന് എന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിഗമനം ചെയ്തു. ഈ അപ്പീലിൽ മിക്കവാറും അതേ വാദങ്ങൾ തന്നെയാണ് അതാത് കക്ഷികൾ ഈ കോടതി മുമ്പാകെ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളത്, പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ നിലപാടുകളെക്കുറിച്ച് കക്ഷികൾ അൽപ്പംകൂടി വിശദീകരിച്ചു. അപ്രസക്തമായ വശങ്ങൾ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ, അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവ് തീയതി മുതൽ ലേലം വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നത് സ്ഥിരീകരിച്ച തീയതി വരെയുള്ള പോസ്റ്റ്-ലിക്വിഡേഷൻ കാലയളവിലെ വസ്തു നികുതി, ജലനികുതി എന്നീ ഇനങ്ങളിൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിഗം ഉന്നയിച്ച അവകാശവാദങ്ങൾ അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ-നെതിരേ അനുവദിക്കാമോ എന്നതാണ് ഈ അപ്പീലിലെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യം.

15. ഇപ്പോഴത്തെ ചോദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന്, ഇപ്പോഴത്തെ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

15.1. 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 529 എ-യും വകുപ്പ് 530 ലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങളും ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:-

> "529 എ. മുൻഗണനാ പേയ്മെന്റിനെ മറികടക്കുന്നു. - ഈ നിയമത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകളിലോ തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഒരു കമ്പനി അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ-
>
> (എ) തൊഴിലാളികളുടെ കുടിശ്ശിക; ഉം
>
> (ബി) സുരക്ഷിത ക്രെഡിറ്റർമാരിൽ നിന്നുള്ള വായ്പകൾ, വകുപ്പ് 529 ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1)ലെ വ്യവസ്ഥയിലുള്ള ഖണ്ഡം (സി)-ക്ക് കീഴിലുള്ള പരിധിവരെയുള്ളത്,
>
> എന്നിവ മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാളും മുൻഗണന നൽകി തീർക്കുന്നതാണ്
>
> (2) ആസ്തികൾ അപര്യാപ്തമല്ലാത്തിടത്തോളം, ഉപവകുപ്പ് (1)ലെ ഖണ്ഡം (എ), ഖണ്ഡം (ബി) എന്നിവ പ്രകാരം അടക്കേണ്ടതായ കടബാധ്യതകൾ പൂർണ്ണമായി നൽകിത്തീർക്കേണ്ടതാണ്, ആസ്തികൾ അവ നിറവേറ്റാൻ പര്യാപ്തമല്ലെങ്കിൽ ആ പരിധി വരെ അത് ഉപേക്ഷിക്കും.

530. മുൻഗണനാ പേയ്മെന്റുകൾ. -(1) വകുപ്പ് 529 എ-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഇനിപ്പറയുന്ന കടങ്ങൾക്ക് മറ്റെല്ലാ കടങ്ങളേക്കാളും മുൻഗണനാ നൽകി തിരിച്ചടയ്ക്കേണ്ടതാണ്-

(എ) ഉപവകുപ്പ് (8)ലെ ഖണ്ഡം (സി)-യിൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള പ്രസക്തമായ തീയതിയിൽ, കമ്പനിയിൽ നിന്ന് കേന്ദ്രത്തിനോ സംസ്ഥാന സർക്കാരിനോ ഒരു പ്രാദേശിക അതോറിറ്റിക്കോ നൽകേണ്ടതും ആ തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിനുള്ളിൽ കുടിശ്ശികയായിട്ടുള്ളതും അടക്കേണ്ടതുമായ എല്ലാ വരുമാന നികുതികളും സെസ്സുകളും നിരക്കുകളും;

*** *** ***

(8) ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി

(എ) .....

(ബി) ...

(ബിബി) . . .

(സി) "പ്രസക്തമായ തീയതി" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം-

(i) പിരിച്ചുവിടാൻ ഉത്തരവിടപ്പെട്ട ഒരു കമ്പനിയുടെ കാര്യത്തിൽ, ഒരു താൽക്കാലിക ലിക്വിഡേറ്ററുടെ നിയമനത്തിന്റെ (അല്ലെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ നിയമനത്തിന്റെ) തീയതി, അത്തരം നിയമനം നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതി, രണ്ട് സാഹചര്യങ്ങളിലും ആ തീയതിക്ക് മുമ്പ് കമ്പനി സ്വമേധയാ അടച്ചുപൂട്ടാൻ തുടങ്ങിയിട്ടില്ലെങ്കിലാണ് പ്രസ്തുത തീയതികൾ ബാധകമാകുക; കൂടാതെ

(ii) ഉപവകുപ്പ് (i) ബാധകമല്ലാത്ത ഏതൊരു സാഹചര്യത്തിലും, കമ്പനി സ്വമേധയാ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രമേയം പാസാക്കിയ തീയതി.

*** *** *** "

15.2. 1959-ലെ കമ്പനി (കോടതി) ചട്ടങ്ങളിലെ 154,163, 338 ചട്ടങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്നവയാണ്:-

"**ചട്ടം 154. കടങ്ങളുടെ മൂല്യം**- കമ്പനിക്കെതിരായ എല്ലാ കടങ്ങളുടെയും അവകാശവാദങ്ങളുടെയും മൂല്യം, സാധ്യമാകുന്നിടത്തോളം കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടൽ ഉത്തരവിന്റെ തീയതിയിലെ മൂല്യം അനുസരിച്ച് കണക്കാക്കണം അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നിവേദനം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി, സ്വമേധയാ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് കമ്പനി ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട് എങ്കിൽ, അത്തരം പ്രമേയം പാസാക്കിയ തീയതിയിൽ.

*** *** ***

ചട്ടം.163. സമർപ്പിക്കേണ്ട തെളിവ് സ്വീകരിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് – ആവശ്യമാണെന്ന് തോന്നുന്ന അത്തരം അന്വേഷണത്തിന് ശേഷം, ലിക്വിഡേറ്റർ തെളിവ് പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ രേഖാമൂലം അംഗീകരിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ വേണം. ഒരു തെളിവ് പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ സ്വീകരിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ലിക്വിഡേറ്ററുടെ ഓരോ തീരുമാനവും ബന്ധപ്പെട്ട വായ്പാദാതാവിനെ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്. തെളിവ് സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഓഫ് പോസ്റ്റിംഗ് പ്രകാരവും തെളിവ് ഭാഗികമായോ പൂർണമായോ നിരസിക്കുകയാണെങ്കിൽ അക്ക്നോളഡ്ജ്മെന്റ് ആവശ്യമുള്ള രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത തപാൽ വഴിയും ഇക്കാര്യം അറിയിക്കേണ്ടതാണ്. അവകാശവാദത്തിന് അംഗീകാരം ലഭിച്ച ഒരു വായ്പാദാതാവ് ലിക്വിഡേറ്ററുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാകുകയും അംഗീകാരത്തിന്റെ സമയത്തിൽ അക്കാര്യം അദ്ദേഹത്തെയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏജന്റിനെയോ രേഖാമൂലം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നോട്ടീസ് നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ലിക്വിഡേറ്റർ ഒരു തെളിവ് പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ നിരസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിരസിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഫോം നമ്പർ 69 ൽ കടക്കാരനോട് പ്രസ്താവിക്കും, തെളിവ് സ്വീകരിക്കുന്നതായുള്ള നോട്ടീസ് ഫോം നമ്പർ 70 ൽ ആയിരിക്കണം.

*** *** ***

ചട്ടം;338. കോടതി മുഖാന്തിരം അടച്ചുപൂട്ടുമ്പോൾ ആസ്തികളിൽ നിന്ന് നൽകേണ്ട ചെലവും ചെലവിടലുകളും.–

(1) കമ്പനി നേരത്തേ തന്നെ സ്വമേധയാ അടച്ചുപൂട്ടാൻ ആരംഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത്തരം സ്വമേധയാ അവസാനിപ്പിക്കലിന് കോടതി അനുവദിച്ചേക്കാവുന്ന പ്രതിഫലങ്ങൾ, ചെലവ്, ചെലവിടലുകൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെ, ആസ്തികൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും പണമാക്കി മാറ്റുന്നതിനും ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിനും ഉചിതമായി ചെലവഴിച്ച ഫീസുകളും ചെലവുകളും തീർത്തു കഴിഞ്ഞാൽ, കോടതി മുഖേന അടച്ചുപൂട്ടുന്ന ഒരു കമ്പനിയുടെ ആസ്തിയിൽ ശേഷിക്കുന്ന മൂല്യം കോടതിയുടെ ഏതാരു ഉത്തരവിനും സുരക്ഷിത വായ്പക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും വിധേയമായി, ഇനിപ്പറയുന്ന മുൻഗണനാ ക്രമത്തിൽ നടത്തേണ്ട ഇനിപ്പറയുന്ന പേയ്മെന്റുകൾക്ക് ബാധ്യസ്ഥമായിരിക്കും, അതായത്:–

ഒന്നാമതായി: ഹർജിയിൽ ഹാജരാകുകയും കോടതി ചെലവ് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്ത ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും നികുതി ബാധകമായ ചെലവുകൾ ഉൾപ്പടെയുള്ള, ഹർജിയുടെ നികുതി ബാധകമായ ചെലവുകൾ,.

അടുത്തത്– കമ്പനി കാര്യങ്ങളുടെ പ്രസ്താവന തയ്യാറാക്കുകയോ അതിൽ സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കുമായുള്ള ചെലവുകളും ചെലവിടലുകളും;

അടുത്തത്- കമ്പനിയുടെ സ്വത്തുക്കൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനോ പണമാക്കി മാറ്റുന്നതിനോ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കുന്നതിനോ ഉചിതമായി ചെലവഴിച്ച ചെലവുകൾ ഒഴികെയുള്ള, ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററുടെ ആവശ്യമായ വിതരണം;

അടുത്തത്- ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർമാർ ശരിയായി ജോലിക്ക് നിയോഗിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കു വേണ്ടിയുമുള്ള ചെലവ്;

അടുത്തത്- വകുപ്പ് 451(2) പ്രകാരം ഗവൺമെന്റിലേക്ക് ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യേണ്ട ഫീസ്;

അടുത്തത്- പരിശോധനാ സമിതിയിലെ അംഗങ്ങൾ വഹിക്കേണ്ടി വന്നതും കോടതി അനുവദിച്ചതുമായ ചെലവുകളുടെ യഥാർത്ഥ തുക.

(2) അഭിഭാഷകരുടെ ബില്ലുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതിയുടെ നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അത് പരിഗണിക്കുകയും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതിന് തെളിവില്ലായെങ്കിൽ കോടതി മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ഉത്തരവിട്ടാലല്ലാതെ, കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളിൽ നിന്ന് അത് അനുവദിക്കരുത്. ലിക്വിഡേറ്റർ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുന്നതിനായി ഒരു അഭിഭാഷകനെ നിയമിക്കുന്നതിന് ശരിയായ വിധത്തിൽ അംഗീകാരം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന്, ഒരു അഭിഭാഷകന്റെ ബില്ലുകളോ ചാർജ്ജുകളോ പാസാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സ്വയം പരിശോധിച്ച് ഉറപ്പുവരുത്തണം.

(3) കോടതി മുഖേന പിരിച്ചുവിടുന്ന കമ്പനി നൽകിയതോ അതിനെതിരായതോ ആയ, തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത നിയമനടപടികളിൽ, കോടതി നൽകിയ ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം കമ്പനിയോ ലിക്വിഡേറ്ററോ അടക്കേണ്ടതായ ചെലവുകളെയോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ചെലവുകൾ ലഭിക്കേണ്ട വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങളെയോ ഈ ചട്ടത്തിലെ ഒന്നും ബാധിക്കുന്നതല്ല.

15.3. മധ്യപ്രദേശ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ ആക്ട്, 1956 ലെ വകുപ്പ് 185 ഇപ്രകാരമാണ്:

"185. കെട്ടിടങ്ങൾ, ഭൂമി മുതലായവയുടെ നികുതിയുടെ ബാധ്യത.- ഏതെങ്കിലും ഭൂമിയുടെയോ കെട്ടിടത്തിന്റെയോ നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് കുടിശ്ശികയുള്ള എല്ലാ തുകയും, സർക്കാരിന് നൽകാനുള്ള ഏതെങ്കിലും ഭൂനികുതി മുൻകൂട്ടി അടയ്ക്കുന്നതിന് വിധേയമായി, പ്രസ്തുത ഭൂമിയുടെയും അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടിടത്തിന്റെയും കൂടാതെ ആ ഭൂമിയുടെ മുകളിലോ കെട്ടിടത്തിലോ കാണപ്പെടുന്നതും പ്രസ്തുത വ്യക്തിക്ക് സ്വന്തമായതുമായ ഏതൊരു ജംഗമ വസ്തുക്കളുടെയും ആദ്യ ചാർജായിരിക്കും.

അത്തരം നികുതിയുടെ കുടിശ്ശിക ഉടമസ്ഥനല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും കൈവശക്കാരനിൽ നിന്ന്, അയാൾ അത്തരം കുടിശ്ശികയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാലയളവിൽ കൈവശത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈടാക്കാൻ കഴിയില്ല.

16. ഈ വിഷയത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനായി പരിഗണിക്കേണ്ട പ്രധാന പോയിന്റുകളിലൊന്ന് ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ മൂന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വിൽക്കുന്നതിന്റെ സ്വാധീനവും ഫലവുമാണ്, പ്രത്യേകിച്ചും "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വസ്തു വിറ്റിട്ടുള്ളത് എന്നതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ. വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ആസ്തിയുടെ പോരായ്മകൾ, ബാധ്യതകൾ, നിയമപരമായ കുടിശ്ശികകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് പൂർണ്ണ അറിവുണ്ടെന്നും, പ്രത്യേകിച്ചും കോടതിയുടെ ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരമാണ് അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ വിൽപ്പന നടത്തിയത് എന്നതിനാൽ അത്തരം കുടിശ്ശികകൾക്ക് വാങ്ങലുകാരൻ ബാധ്യസ്ഥനായി തുടരുമെന്നുമുള്ള തന്റെ വാദത്തിനായി അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഈ കോടതിയുടെ ചില തീരുമാനങ്ങളെ പരാമർശിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു വിപരീതമായി, എതിർകക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകർ രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു. ചാർജുകളെ കുറിച്ച് മുൻകൂർ നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ലായെങ്കിൽ, വിലയടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിൽപ്പനയിലൂടെ സ്വത്ത് കൈമാറിക്കിട്ടിയ ആൾക്കുമേൽ യാതൊരു ചാർജും ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും, പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ആസ്തിക്കു മുകളിൽ നേരിട്ട് എന്തെങ്കിലും ബാധ്യതയോ ചാർജോ മുനിസിപ്പൽ നികുതികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലെന്നും ഈ രണ്ട് തീരുമാനങ്ങളിൽ പറയുന്നു. കേസിലെ വിധിയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന അനുപാതം കണ്ടെത്തുന്നതിനും ലഭ്യമായ തത്വങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുമായി ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങൾ നമുക്ക് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാം.

17. അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ-ന് വേണ്ടി സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങളുടെ നങ്കൂരമിട്ടിരിക്കുന്നത് *യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ (മേൽപരാമർശം)* കേസിൽ ഈ കോടതി നൽകിയ വിധിന്യായത്തിലാണ്. ലിക്വിഡേഷനിൽ കമ്പനിയുടെ സ്വത്തുക്കളും ആസ്തികളും വിൽക്കുമ്പോൾ, ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു ഗ്യാരണ്ടിയോ വാറന്റിയോ നൽകുന്നില്ലെന്ന് പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൽ പറയുന്നു. വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നയാൾ എല്ലാ വശങ്ങളെ കുറിച്ചും സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തണം, വിശേഷിച്ചും ബാധ്യതകളുടെയും പോരായ്മകളുടെയും കാര്യത്തിൽ. ആ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു: -

> "14. ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ സ്വത്തുക്കളും ആസ്തികളും കോടതിയുടെ ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം വിൽക്കുമ്പോൾ, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഗ്യാരണ്ടിയോ വാറന്റിയോ നൽകാൻ കഴിയില്ല. കാരണം, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ രേഖകളിൽ കാണുന്നത് എന്താണോ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അദ്ദേഹം മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടത്. താൻ വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥാവര വസ്തുവിന്റെ പട്ടയം, ബാധ്യതകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടത് വാങ്ങുന്നയാളാണ്. അത്തരം നിബന്ധനകളിൽ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം, വസ്തുവിന്റെ പട്ടയത്തിലോ വിവരണത്തിലോ ഉള്ള പോരായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിൽ കുറവ് വേണമെന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന്

കഴിയില്ല. കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന കേസ് ഒരു വ്യക്തി തന്റെ സ്ഥാവര സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന കേസിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിനാൽ, വിലയിൽ കുറവുണ്ടാകണമെന്നോ ഒരു കോടി 98 ലക്ഷം രൂപയ്ക്ക് പലിശ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാക്കരുതെന്നോ ഉള്ള വാദങ്ങൾ തീർപ്പിന് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കഴമ്പുള്ളതല്ല"

17.1. ആദ്യ നോട്ടത്തിൽ, പ്രസ്തുത തീരുമാനം നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് അടുത്ത് നിൽക്കുന്നതായി തോന്നാം. കാരണം, വിൽപ്പന "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആണെന്നതുകൊണ്ട് ഏകദേശം സമാനമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ ഒരു ഒഎൽ ആസ്തികൾ വിൽപ്പന നടത്തിയ കേസായിരുന്നു അത്. എന്നിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, *യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെയും നിലവിലെ കേസിലെയും വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളിലും വ്യവസ്ഥകളിലും പ്രകടമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

17.2. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും പരാമർശിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, *യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ വിൽപ്പന നോട്ടീസിൽ ഒരു പ്രധാന നിബന്ധന ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു പ്രകാരം, വാങ്ങുന്നയാൾ "ജംഗമവും സ്ഥാവരവുമായ ആസ്തികളുടെ പട്ടയം, ബാധ്യതകളും തടസങ്ങളും, വിസ്തീർണ്ണം, അതിർത്തി, വിവരണം, ഗുണനിലവാരം, അളവ്, തുക്കം മുതലായ എല്ലാ വശങ്ങളും" വിലയിരുത്തി സ്വയം ബോധ്യപ്പെടണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. കൂടാതെ , "വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും വകയിൽ എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപരിഹാരമോ വില കിഴിവോ അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയില്ല. മാത്രമല്ല, നിലവിലെ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്ക് കീഴിൽ തൊഴിൽ, ജീവനക്കാർ മുതലായവയെ ബാധിക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബാധ്യതകൾ, ലീനുകൾ, അവകാശവാദങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് വിധേയമായിരിക്കും വിൽപ്പന" എന്നും നോട്ടീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അത്തരം നിബന്ധനകൾ യാദൃച്ഛികമായ വിലയിരുത്തലുകൾക്കായി ഒന്നും അവശേഷിപ്പിച്ചില്ല, വാങ്ങുന്നയാൾ ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, എല്ലാ ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ചും ക്ലെയിമുകളെക്കുറിച്ചും സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ, നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളിലും വ്യവസ്ഥകളിലും അത്തരം കൃത്യമായ വ്യവസ്ഥയുടെ അപര്യാപ്തതയുണ്ട്.

17.3. നിലവിലെ കേസിൽ 09.05.2003 ലെ വിൽപ്പന നോട്ടീസിന്റെ ഉള്ളടക്കവും ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള പ്രസക്തമായ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ഈ വിധിന്യായത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിലവിലെ കേസിൽ വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളിലും വ്യവസ്ഥകളിലും അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ വിപുലമായ സാങ്കേതിക പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് വ്യക്തമാണ്. വിൽപ്പന "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരിക്കുമെന്നും വിൽക്കുന്ന ആസ്തികളുടെ അളവ്,

ഗ്രണനിലവാരം, സ്പെസിഫിക്കേഷൻ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ഒരു ഉറപ്പും നൽകുന്നില്ലെന്നും തുടർന്ന് നോട്ടീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. വാങ്ങുന്ന ആസ്തി എത്തരത്തിൽ ഉള്ളതാണ്(സ്വഭാവവും വ്യാപ്തിയും); അത് എവിടെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് (ലൊക്കേഷൻ സവിശേഷതകൾ); എന്തൊക്കെ അതിലുണ്ട് (അതിന്റെ അളവും വ്യവസ്ഥയും) എന്നിവയെല്ലാം സ്വയം കണ്ട് മനസിലാക്കുന്നതിന് അത്തരം നിബന്ധനകളിലൂടെയും നിരാകരണങ്ങളിലൂടെയും വാങ്ങാനെത്തുന്നവർ നിർബന്ധിതരാകുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക പരിശോധനയ്ക്ക് ശേഷം അവയുടെ സ്വഭാവം, വ്യാപ്തി, സ്ഥാനം, അളവ്, ഗ്രണനിലവാരം എന്നിവ സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ലേലക്കാർക്ക് /വാങ്ങലുകാർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. കൂടാതെ ആസ്തിക്ക് എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുസംബന്ധിച്ച പൂർണ്ണ അറിവോടെയാണ് ഓഫറുകൾ നൽകുന്നതെന്ന് വിലയിരുത്തപ്പെടുമെന്നും അവരെ അറിയിച്ചു. അത്തരം നിബന്ധനകളെല്ലാം അടിസ്ഥാനപരമായി ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക സവിശേഷതകളുമായി/ അളവുകോലുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പരിഗണിക്കുന്ന ആസ്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തടസങ്ങളും ബാധ്യതകളും അവകാശവാദങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് ലേലക്കാരൻ/വാങ്ങലുകാരൻ സ്വയം അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്ന പ്രബലമായ കാര്യം നിബന്ധനകളിലും മാനദണ്ഡങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തി. ഈ ഒഴിവാക്കൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ തന്നെ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

17.4. വാങ്ങാനെത്തുന്നയാൾ ബാധ്യതകൾ ഉൾപ്പെടെ ആസ്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിലയിരുത്തിയത് നീതിയുക്തമാണ്. അത്തരം നിർദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു എതിർപ്പും അയാൾക്ക് ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല, പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന് അങ്ങനെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് സ്വയം ബോധവാനാകുന്നതിനുള്ള ബാധ്യത ഒരു ഊഹാപോഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനു മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

18. വിറ്റ സ്വത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒഎൽ ഗ്യാരണ്ടിയോ വാറന്റിയോ നൽകുന്നില്ലെന്ന വാദത്തിനായി ഹരിയാന ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷനിലെ (മേൽ പരാമർശം) ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനവും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിലെ, അപ്പീൽവാദിയായിരുന്ന ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ വിവിധ യൂണിറ്റുകൾ വിൽക്കുന്നതിനായി പരസ്യം നൽകിയിരുന്നു. ലേലക്കാരിൽ ഒരാളായെത്തി 50 ലക്ഷം രൂപയുടെ ഓഫർ മുന്നോട്ടുവെക്കുകയും നിരതദ്രവ്യമായി 2.5 ലക്ഷം രൂപ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തയാളാണ് എതിർ കക്ഷി. ഭൂമിയിലെ വഴിയുടെ സാന്നിധ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചില തർക്കങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നു . അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതികരണത്തിൽ തൃപ്തനാകാത്ത എതിർകക്ഷി ശേഷിക്കുന്ന പണം സമർപ്പിച്ചില്ല. അപ്പീൽവാദി പുതിയ ടെൻഡറുകൾ ക്ഷണിക്കുകയും എതിർകക്ഷി നിക്ഷേപിച്ച പണം കണ്ടുകെട്ടുകയും ചെയ്തു. 12 ശതമാനം പലിശയും 5,000 രൂപ ചെലവും സഹിതം ഈ കണ്ടുകെട്ടൽ റദ്ദാക്കാൻ ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഉത്തരവിട്ടു. ഈ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള

അപ്പീലിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ *യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ കേസിലെ (മേൽപരാമർശം)* തീരുമാനത്തെ പരാമർശിച്ചായിരുന്നു അപ്പീൽവാദി ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷനു വേണ്ടി സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങളിലൊന്ന്. പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തെ വേർതിരിച്ചു കൊണ്ട് കോടതി നൽകിയ നിരീക്ഷണത്തിൽ, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ മുന്നോട്ട് പോകുന്നതെന്നും, അതിനാൽ വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥാവര വസ്തുവിന്റെ പട്ടയം, ബാധ്യതകൾ മുതലായ എല്ലാവശങ്ങളെ കുറിച്ചും വാങ്ങലുകാരൻ സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അത്തരം നിബന്ധനകളിൽ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം, വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലോ വിവരണത്തിലോ ഉള്ള തകരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിൽ കുറവ് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ, അപ്പീൽവാദി ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ ഒരു ഉടമയുടെ അവകാശങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചു കൊണ്ടാണ് വസ്തുവിന്റെ വിൽപ്പന നടത്തിയതെന്നും ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ എന്ന നിലയിൽ അല്ലെന്നും കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു. കോടതിയുടെ ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന ഒരു ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് ബാധകമായ തത്വങ്ങൾ സ്വന്തമായുള്ള സ്ഥാവര സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് ബാധകമല്ല. മാത്രമല്ല, അതിൽ എതിർകക്ഷി ആവശ്യമായ എല്ലാ അന്വേഷണങ്ങളും നടത്തിയെന്നും, എന്നാൽ വിൽപ്പനയ്ക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സ്വത്തിന്റെ ന്യായമായ വിവരണം നൽകുന്നതിൽ കോർപ്പറേഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. കോടതി ഇനിപ്പറയുന്നതു പ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: –

> "23. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് പരസ്യത്തിന്റെ ഖണ്ഡം 5 ന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകാൻ കഴിയില്ല. അപ്പീൽവാദി കോർപ്പറേഷനെ സ്വന്തം തെറ്റിൽ നിന്ന് മുതലെടുക്കാൻ അനുവദിക്കാനാവില്ല. നിക്ഷേപിച്ച നിരതദ്രവ്യം കണ്ടുകെട്ടാൻ ഖണ്ഡം 5 നിസ്സംശയമായും അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ലേലം വാങ്ങുന്നയാൾ വിൽപ്പനയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ ഇത് സാധ്യമാകൂ. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ എതിർ കക്ഷി പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മറിച്ച്, അപ്പീൽ കോർപ്പറേഷനാണ് അന്യായമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും സ്വന്തം തെറ്റ് മുതലെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്."
>
> "24. മേൽപ്പറഞ്ഞവ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, 1882 ലെ സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 55 നെ ആശ്രയിക്കാൻ അപ്പീൽവാദി കോർപ്പറേഷനെ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. വസ്തുവിലേക്ക് സ്വതന്ത്രമായ 3 "കരംസ്" (ഏകദേശം 16.5 അടി) വലുപ്പമുള്ള വഴി നിലവിലില്ല എന്ന ഭൗതികമായ പോരായ്മ എതിർകക്ഷിയോട് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അപ്പീൽവാദി കോർപ്പറേഷൻ പരാജയപ്പെട്ടു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദി കോർപ്പറേഷൻ വ്യക്തമായും 1882 ലെ സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ 55 (1) (എ), (ബി) വകുപ്പുകൾ ലംഘിക്കുന്ന തരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.
>
> *** *** ***

"27.യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ v. ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ [(1994) 1 എസ്സ്സി 575] കേസിൽ ഈ കോടതി നൽകിയ വിധിന്യായത്തെ അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ളതും തെറ്റായ ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ സുചിന്തിതമായ അഭിപ്രായം. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധി ഒരു കമ്പനിയുടെ സ്വത്തുക്കളും ആസ്തികളും കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ലിക്വിഡേഷനിൽ വിൽക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അതിനാൽ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് വിറ്റ വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു ഗ്യാരണ്ടിയോ വാറന്റിയോ നൽകാൻ വയ്ക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അതിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ രേഖകളിൽ കാണുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്. അതിനാൽ, താൻ വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥാവര സ്വത്തിന്റെ പട്ടയം, ബാധ്യതകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടത് വാങ്ങുന്നയാളാണ്. അത്തരം നിബന്ധനകളിൽ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലോ വിവരണത്തിലോ ഉള്ള പോരായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിൽ കുറവ് അവകാശപ്പെടാൻ വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് കഴിയില്ലെന്ന് വിധിച്ചു

28. വിധി ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ തുടർന്നു: (ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ കേസ് [(1994) 1 എസ് സിസി 575], എസ്സിസിസി പേജ് 584, ഖണ്ഡിക 14)

> "14. ... ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന സാഹചര്യവും ഒരു വ്യക്തി തന്റെ സ്ഥാവര സ്വത്ത് വിൽക്കുന്ന സാഹചര്യവും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്."

മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണം ഇവിടെ കോർപ്പറേഷൻ നടത്തിയ വിൽപ്പനയ്ക്ക് വ്യക്തമായി ബാധകമായിരിക്കും. കാരണം ഒരു ഉടമയുടെ അവകാശങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചാണ് കോർ പ്പറേഷൻ വസ്തു വിൽപ്പന നടത്തിയിട്ടുള്ളത് അപ്പീൽവാദി കോർപ്പറേഷൻ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ എന്ന നിലയിലല്ലാ വസ്തു വിൽപ്പന നടത്തിയിട്ടുള്ളത്."

18.1. വ്യക്തമായും, ***ഹരിയാന ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ*** *(മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ വിൽപ്പന എന്നത് കോർപ്പറേഷൻ തന്നെ നടത്തിയതാണ്, ഒരു ഒഎൽ നടത്തിയ വിൽപ്പനയിൽ നിന്ന് ഇതിനെ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ***യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയിലെ*** *(മേൽ)* തീരുമാനത്തിന്റെ ബാധകത ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്, വിറ്റ വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒഎൽ ഒരു ഗ്യാരണ്ടിയോ വാറന്റിയോ നൽകുന്നില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. കാരണം, അദ്ദേഹം ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്. അതിനാൽ, താൻ വാങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥാവര സ്വത്തിന്റെ പട്ടയം, ബാധ്യതകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും സ്വയം ബോധ്യം വരുത്തേണ്ടത് വാങ്ങുന്നയാളാണ്. അത്തരം നിബന്ധനകളിൽ വസ്തു വാങ്ങിയ ശേഷം വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലോ

വിവരണത്തിലോ ഉള്ള പോരായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിൽ കുറവ് അവകാശപ്പെടാൻ വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് കഴിയില്ല. എന്നാൽ, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കുമ്പോഴുള്ള വിൽപ്പന നോട്ടീസിൽ, അടിസ്ഥാന വ്യവസ്ഥകൾ പ്രസ്താവിക്കാനുള്ള ചുമതലയിൽ നിന്ന് ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്റർ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണെങ്കിലും ബാധകമാകുന്ന തരത്തിൽ, ഈ വിധിന്യായത്തെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പൊതുവായ നിർദ്ദേശമായി വായിക്കാൻ കഴിയില്ല.

19. പരസ്യം വഴി ലേലം ചെയ്ത റെസിഡൻഷ്യൽ, കൊമേഴ്സ്യൽ സൈറ്റുകളിൽ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, പ്രീമിയം അല്ലെങ്കിൽ വാർഷിക വാടകയുടെ ബാക്കി ലഭിക്കണമെന്ന അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് നിയമപരമായി അർഹതയില്ലെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഉപഭോക്തൃ പരാതികളാണ് *യുടി ചണ്ഡീഗഢ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ (മേൽപരാമർശം)* കേസിൽ ഈ കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്തത്. നിലവിലുള്ള സൈറ്റുകളുടെ പൊതു ലേലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഉപഭോക്താവായിരുന്നില്ല പ്രസ്തുത കേസിലെ വാങ്ങലുകാരൻ എന്നതിനാൽ ഈ കോടതി അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു. എന്നിരിക്കെത്തന്നെ, "തത് സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടക്കുന്ന ലേലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു: –

> "19..... സൈറ്റുകളുടെ പൊതു ലേലത്തിൽ, സ്ഥിതി തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. താൽപ്പര്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് ലേലത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള സൈറ്റുകൾ പരിശോധിക്കാനും താൻ സ്വന്തമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സൈറ്റ് തിരഞ്ഞെടുക്കാനും അത്തരം സൈറ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മാത്രം ലേലത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനും സാധിക്കും. ലേലം വിളിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, സൈറ്റിന്റെ അവസ്ഥയും സാഹചര്യവും നിർണ്ണയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാം അല്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള സാഹചര്യം അയാൾക്കുണ്ട്. സ്വത്തിന്റെ കിടപ്പിനെ കുറിച്ചോ സൗകര്യങ്ങളുടെ അഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ അയാൾക്കറിയാനാകും. ലേലം "തത്സ്ഥിതി എന്താണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അത്തരം അറിവോടെ, അദ്ദേഹം ലേലത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ഒരു പ്രത്യേക ബിഡ് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അയാൾ ഒരു പ്രത്യേക വില നൽകണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. സൗകര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ഉറപ്പും / ആവശ്യവും ഇല്ലാതെ സൈറ്റുകൾ അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന നിലയിലാണ് ലേലം ചെയ്യപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, പിന്നീട് സേവനത്തിന്റെ കുറവോ സേവന നിഷേധമോ പ്രശ്നമായി ഉന്നയിക്കാനാകില്ല. സൈറ്റ്, വില എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലേലക്കാരന് തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഏതെങ്കിലും സൗകര്യത്തെ കുറിച്ചോ പശ്ചാത്തലത്തെ കുറിച്ചോ ഒരു ഉറപ്പും നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സൈറ്റിന്റെ ഉടമ ഒരു സേവന ദാതാവാകുമോ എന്ന ചോദ്യം ,എൽഡിഎ [(1994) 1 എസ്സിസി 243] അല്ലെങ്കിൽ ബൽബീർ സിംഗ് [(2004) 5 എസ്സിസി 65] എന്നിവയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പരിശോധനകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ പോലും ഉയർന്നുവരുന്നില്ല.

20. പ്രത്യേകമോ നിർദിഷ്ടമോ ആയ സൗകര്യങ്ങൾ ഉറപ്പ് നൽകാതെ ഒരു പൊതു ലേലം നടക്കുകയും സൈറ്റ് പരിശോധിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ച ശേഷം ഭാവി വാങ്ങലുകാരൻ / പാട്ടക്കാരൻ ലേലത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, സൈറ്റിന്റെ നിലവിലെ സാഹചര്യം, സ്ഥാനം, അവസ്ഥ എന്നിവ കണക്കിലെടുത്താണ് ലേലം വിളി നടക്കുന്നത്. എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ലഭ്യമാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഉയർന്ന തുക വാഗ്ദാനം ചെയ്യും. സൗകര്യങ്ങളിൽ അപര്യാപ്തത ഉണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ സൈറ്റിൽ എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം കുറഞ്ഞ തുക വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയോ ലേലത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ മാറിനിൽക്കുകയോ ചെയ്യും. ഒരിക്കൽ തുറന്ന കണ്ണുകളോടെ ഒരു വ്യക്തി ലേലത്തിൽ പങ്കെടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീട് സൈറ്റ് ചില പോരായ്മകൾ അനുഭവിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താലോ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകാത്തതിന്റെ പേരിലോ വില / പ്രീമിയം അല്ലെങ്കിൽ കാലതാമസം വരുത്തിയ പേയ്മെന്റിന്റെ നിശ്ചിത പലിശ അല്ലെങ്കിൽ തറ വാടക എന്നിവയുടെ ബാക്കി തുക നൽകില്ലെന്ന് വാദിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല."

19.1."തത്സ്ഥിതി എങ്ങനെയാണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ലേലത്തിലൂടെ വിൽക്കുന്ന വസ്തുവിലെ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുടെ അഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, മേൽപ്പറഞ്ഞ യുടി ചണ്ഡിഗഡ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ കേസിന് നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

20. വാണിജ്യ പ്ലോട്ടുകൾ ലേലത്തിലൂടെ അനുവദിച്ചതിന് ശേഷം തവണകൾ അടയ്ക്കുന്നതിൽ കാലതാമസം വരുത്തിയതും അതിന് പലിശ, പിഴ പലിശ, പിഴ എന്നിവ ഈടാക്കുന്നതുമായിരുന്നു *പഞ്ചാബ് അർബൻ പ്ലാനിംഗ് ആൻഡ് ഡെവലപ്മെന്റ് അതോറിറ്റി (മേൽപരാമർശം)* കേസിൽ തർക്കവിഷയം. ലേല നോട്ടീസിന്റെയും അലോട്ട്മെന്റ് ലെറ്ററിന്റെയും നിബന്ധനകൾക്ക് വിധേയമായാണ് വാങ്ങലുകാൻ വാണിജ്യ പ്ലോട്ടുകൾ സ്വീകരിച്ചതെന്നും അതിനാൽ അവർ അത്തരം പലിശ നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും വിധിച്ച കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"17.....ഒരു പൊതു ലേലത്തിൽ വാണിജ്യ പ്ലോട്ടുകളുടെ ഓഫർ ഒരു ഉപാധിയോടെ, അതായത് "തത്സ്ഥിതി എങ്ങനെയാണോ അങ്ങനെ" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും, പേയ്മെന്റിനുള്ള തവണ സൗകര്യം ഉൾപ്പടെ അലോട്ട്മെന്റ് ലെറ്ററിലെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, ലേല നോട്ടീസിലെയും അലോട്ട്മെന്റ് ലെറ്ററിലെയും നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും പാലിക്കാൻ തങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരല്ലെന്ന് എതിർകക്ഷികൾക്ക് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി ആവർത്തിക്കുകയാണ്. വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, അത്തരം സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ പിയുഡിഎ-യുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അമിതമായ കാലതാമസം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി."

20.1. തവണകൾ അടയ്ക്കുന്നതിൽ കാലതാമസം വരുത്തിയതിന്റെ പേരിൽ പിഴപ്പലിശയും പിഴയും ഈടാക്കണമെന്ന തർക്കം കൈകാര്യം ചെയ്ത, മേൽപ്പറഞ്ഞ *പഞ്ചാബ് അർബൻ പ്ലാനിംഗ് ആൻഡ് ഡെവലപ്മെന്റ് അതോറിറ്റി*യുടെ കേസിന് നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

21. *അഹമ്മദാബാദ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ അപ്പീലിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന എതിർകക്ഷികളും അനുകൂലിക്കുന്ന എതിർകക്ഷിയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിൽ, 1949 ൽ പാപ്പരത്ത നടപടികൾ ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം, 1954 ലാണ് കേസിലെ പരിഗണനാ വിഷയമായ സ്വത്ത് എരിർകക്ഷി-വാങ്ങലുകാരൻ വാങ്ങിയത്. 1949-50 മുതൽ 1953-1955 വരെയുള്ള മുനിസിപ്പൽ നികുതി കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കാത്തതിനാൽ മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ ഇത് ജപ്തി ചെയ്തു. തുടർന്ന് എതിർകക്ഷി-വാങ്ങലുകാരൻ ഒരു പ്രഖ്യാപനത്തിനായി ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. എതിർകക്ഷി വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥനാണെന്നും കുടിശ്ശികയ്ക്കുള്ള ചാർജ് അദ്ദേഹത്തിനു മുകളിൽ ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് കോർപ്പറേഷൻ ഈ കോടതി മുമ്പാകെ എത്തി. നിയമത്തിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒഴികെ, ചാർജിനെ കുറിച്ച് നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ലായെങ്കിൽ, വിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിൽപ്പനയിലൂടെ വസ്തു നേടിയയാൾ കൈവശം വെക്കുന്ന വസ്തുവിനെതിരെ 1882 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 100 അനുസരിച്ച് ഒരു ചാർജും ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിച്ചു. കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി:-

> "4. തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒഴികെ, ചാർജിനെ കുറിച്ച് നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ലായെങ്കിൽ, വിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിൽപ്പനയിലൂടെ വസ്തു നേടിയയാൾ കൈവശം വെക്കുന്ന വസ്തുവിനെതിരെ ഒരു ചാർജും ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ വകുപ്പ് വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പറയുന്നു. വിലയ്ക്ക് വസ്തു സ്വന്തമാക്കിയ ആളുടെ കൈയിലുള്ള വസ്തുവിനെതിരെ, ചാർജ്ജ് അറിയിപ്പ് കൂടാതെ ഒരു ചാർജ് ചുമത്തുന്നതിന് വ്യക്തമായി വ്യവസ്ഥ നിയമത്തിലുണ്ടാകണമെന്ന് ഇതിൽ പറയുന്നു, അല്ലാതെ ഒരു ചാർജ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ പര്യാപ്തമാകില്ല. .....
>
> *** *** ***
>
> 11. ഒരു വ്യക്തി അന്വേഷിക്കേണ്ടതോ പരിശോധിക്കേണ്ടതോ ആയ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം മനഃപൂർവം വിട്ടുനിൽക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ അതിനെ ഗണ്യമായി അവഗണിക്കുകയോ ചെചെയ്തേക്കാം എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്, ഒരു കക്ഷിക്ക് നൽകുന്ന നോട്ടീസിൽ കൽപ്പിത സാഹചര്യം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അറിയിപ്പ് സംബന്ധിച്ച ഈ നിലപാടിനെ സാധാരണയായി ക്രിയാത്മക അറിയിപ്പ് എന്നു പറയുന്നു. നോട്ടീസ് സംബന്ധിച്ച ഈ അനുമാനം ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നിയമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്, ഈ

കോടതി അതിനെ ആ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബോധപൂർവമോ കരുതിക്കൂട്ടിയോ വിട്ടുനിൽക്കുന്നതിനെയാണ് മനഃപൂർവമായ വിട്ടുനിൽക്കൽ എന്നതുകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, കടുത്ത അശ്രദ്ധ ഉയർന്ന അളവിലുള്ള അവഗണനയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സാധാരണ വിവേകമുള്ള ഒരാൾ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി നിർവഹിക്കേണ്ട കടമ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ ന്യായമായ ശ്രദ്ധ നൽകുന്നതിൽ വരുത്തുന്ന വീഴ്ചയെയാണ് സാധാരണഗതിയിൽ അശ്രദ്ധ എന്നതുകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മാനുഷിക വ്യവഹാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പരിഗണനകൾ പ്രകാരം ന്യായബോധമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ സാധാരണഗതിയിൽ ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ വിവേകവും യുക്തിയുമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ സാധാരണ ചെയ്യാത്ത ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്നതോ അശ്രദ്ധയായി കണക്കാക്കപ്പെടും. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ നോക്കിയാൽ, മനഃപൂർവമായ ഒഴിവാക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ കടുത്ത അശ്രദ്ധ, ക്രിയാത്മകമായ അറിയിപ്പ് എന്നിവ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യങ്ങളെ പൊതുവെ വസ്തുതയുടെ ചോദ്യമായി കണക്കാക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രധാനമായും ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ച് പരമാവധി വസ്തുതയുടെയും നിയമത്തിന്റെയും സമ്മിശ്ര ചോദ്യമായി കണക്കാക്കാം. മൂന്ന് വിശദീകരണങ്ങളിൽ നേരിട്ട് വരുന്ന കേസുകൾ മാത്രമാണ് ഇതിന് അപവാദമായിട്ടുള്ളത്. സാധ്യമായ എല്ലാ ആകസ്മികതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും നേരിട്ടു പ്രയോഗിക്കാനാകുന്നതുമായ ഒരു ലളിതമായ ചട്ടവും ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ല. വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് ചാർജിനെ കുറിച്ചറിയാൻ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നതല്ലാ മറിച്ച് വിവേകപൂർവമായ മുന്നറിയിപ്പ് ഇതുസംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടായിട്ടും അത് പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം മനഃപൂർവ്വം വിട്ടുനിൽക്കുകയോ കടുത്ത അശ്രദ്ധ കാണിക്കുകയോ ചെയ്തോ എന്നതാണ് നിലവിലെ കേസിലെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതായ ചോദ്യം. യുക്തിസഹമായ വിവേകമുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ പെരുമാറ്റത്തെ ആശ്രയിച്ചുള്ള ഒരു ചോദ്യമായതിനാൽ, കോടതികൾ ഇത് ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഇന്ത്യയിലെ കോടതികൾ ഇംഗ്ലീഷ് വിധിന്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് സഹായം തേടുന്നതിൽ ശ്രദ്ധയും ജാഗ്രതയും പുലർത്തണം, അത് അന്ധമായി അല്ലെങ്കിൽ നേരിട്ട് പിന്തുടരാൻ പാടില്ല."

21.1. രണ്ടാം എതിർകക്ഷി അടിവരയിട്ടു പറഞ്ഞതു പോലെ, ***അഹമ്മദാബാദ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷന്റെ*** മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിലെ ചർച്ച ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു, 'ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ എല്ലാ ന്യൂനതകൾക്കും വിധേയമായാണ് ലേലം വാങ്ങുന്നയാൾ സ്വത്ത് ഏറ്റെടുക്കുന്നത്, അത്തരം വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് കെവിയറ്റ് എംപ്റ്റർ സിദ്ധാന്തം (വാങ്ങുന്ന ഉൽപ്പന്നത്തിന്റെ ഗുണമേന്മയും അനുയോജ്യതയും പോരായ്മയും പരിശോധിക്കേണ്ടത് വാങ്ങലുകാരന്റെ മാത്രം ബാധ്യതയാണ്) നേരിട്ട് ബാധകമാണ് '. എന്നിരുന്നാലും, വിൽക്കപ്പെട്ട സ്വത്തിൽ സിവിൽ പ്രൊസീജർ കോഡിലെ 91-ാം ചട്ട പ്രകാരം വിൽപ്പന അവകാശമില്ലാത്ത

വിധിന്യായ-കടക്കാരന്റെ കേസ് ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ലെന്നും തുടർന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളിലും വ്യവസ്ഥകളിലും ഗണ്യമായ വീഴ്ചയുണ്ടായത് കണക്കിലെടുക്കാതെ കടിശ്ശികയുടെ മുഴുവൻ ഭാരവും ലേലം വാങ്ങുന്നയാളുടെ ചുമലിലേക്ക് നൽകണമെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദത്തിന് പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൽ നിന്ന് പിന്തുണ ലഭിക്കുന്നില്ല.

22. ***എഐ ചാംപ്ദനി ലിമിറ്റഡ്*** *(മേൽ പരാമർശം)* കേസിൽ, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ അപ്പീൽവാദി വാങ്ങുകയും തുടർന്ന് വസ്തു നികുതിയുടെ കുടിശ്ശിക അടയ്ക്കുന്നതിന് മുനിസിപ്പാലിറ്റി നോട്ടീസ് നൽകുകയും ചെയ്തു. വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിച്ച തീയതിക്ക് ശേഷം മാത്രമേ അപ്പീൽവാദിയെ വസ്തു നികുതിയിൽ ബാധ്യസ്ഥനാക്കാവൂ എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ചേംബർ സമൻസിലൂടെ എത്തിയ അപേക്ഷ തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടു, ഓഫർ നൽകുന്നതിന് മുമ്പ് ആസ്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടത് വാങ്ങലുകാരന്റെ ചുമതലയാണെന്ന് കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഇൻട്രാ-കോർട്ട് അപ്പീൽ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് തള്ളി. ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ അപ്പീൽ എത്തി. കമ്പനി നിയമത്തിലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം, മുനിസിപ്പൽ നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുടിശ്ശിക വസ്തുവിൽ ഒരു തടസ്സമോ ചാർജോ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലെന്നും ഇത് വ്യക്തിഗത ബാധ്യതയായി കണക്കാക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി. വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി താഴെപ്പറയുന്നതു പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു: -

> "10. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാൽ, മുനിസിപ്പൽ നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുടിശ്ശിക സ്വത്തിൽ ഒരു തടസവും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഒരു ചാർജും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഒരു വ്യക്തിഗത ബാധ്യതയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും മേൽപ്പറഞ്ഞതിന്റെ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്...
>
> *** *** ***
>
> 12. വിൽപ്പനയുടെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും മൊത്തത്തിൽ വായിക്കണം. അതിന് ഉദ്ദേശ്യത്തിന് അനുസൃതമായ അർഥം നൽകണം. "സ്ഥാവര സ്വത്ത്" എന്ന വാക്കുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന "ബാധ്യതകൾ" എന്ന വാക്കിന് ഒരു പ്രത്യേക അർത്ഥമുണ്ട്. ഇതിന് പൊതുവായ അല്ലെങ്കിൽ നിഘണ്ടുവിലുള്ള അർത്ഥം നൽകാൻ സാധാരണയായി കഴിയില്ല.
>
> *** *** ***
>
> 15. എതിർകക്ഷി മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഒരു സുരക്ഷിത വായ്പക്കാരനല്ല. വിൽപ്പന വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് കിട്ടാനുള്ള കുടിശ്ശിക ഈടാക്കുന്നതിനായി മറ്റെല്ലാവർക്കുമൊപ്പം കൂവിൽ നിൽക്കേണ്ട ഒരു സാധാരണ അൺസെക്യേർഡ് ക്രെഡിറ്ററിനേക്കാൾ മുകളിലായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള ശേഷി അതിനില്ല.

16. സ്വത്തിന്റെ മൂല്യത്തിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നവ ഒഴികെയുള്ള, കമ്പനികളുടെ ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്താൻ കമ്പനി നിയമമോ മറ്റേതെങ്കിലും നിയമമോ വാങ്ങുന്നയാൾക്കു മേൽ ഒരു അധിക ബാധ്യതയും ചുമത്തുന്നില്ല.

*** *** ***

18. ബോംബെ പ്രൊവിൻഷ്യൽ മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻസ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 141 പ്രകാരം വസ്തു നികുതിയാണ് അത് ബാധകമായ പരിസരത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആദ്യത്തെ ചാർജായി നൽകേണ്ടത്. ആ വീക്ഷണത്തിലാണ്, സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 100 അതിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ പ്രാപ്തമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയത്, അതിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം പറയുന്നു:

"100. *ചാർജ്ജുകൾ*: മറ്റൊരാളുടെ പണം നൽകുന്നതിന് കക്ഷികളുടെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയോ ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാവര സ്വത്ത് സുരക്ഷ നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ ഇടപാട് ഒരു പണയത്തിന് തുല്യമല്ലെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ വ്യക്തിക്ക് സ്വത്തിൽ ഒരു ചാർജ് ഉണ്ടെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ ഒരു ലളിതമായ മോർട്ട്ഗേജിന് ബാധകമായ മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളും ബാധകമാക്കാവുന്ന പരിധിവരെ അത്തരം ചാർജിനും ബാധകമായിരിക്കും.

ട്രസ്റ്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായി ഉചിതമായി ചെലവഴിച്ച ചെലവുകളുടെ പേരിൽ, ഒരു ട്രസ്റ്റിക്ക് ട്രസ്റ്റ് സ്വത്തിന്മേലുള്ള ചാർജിന് ഈ വകുപ്പിൽ പറയുന്ന യാതൊന്നും ബാധകമല്ല. തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒഴികെ, ചാർജിനെ കുറിച്ച് നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ലായെങ്കിൽ, വിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിൽപ്പനയിലൂടെ വസ്തു നേടിയയാൾ കൈവശം വെക്കുന്ന വസ്തുവിനെതിരെ ഒരു ചാർജ്ജും ചുമത്താൻ കഴിയില്ല

വിലയ്ക്ക് വസ്തു സ്വന്തമാക്കിയ ആളുടെ കൈയിലുള്ള വസ്തുവിനെതിരെ, ചാർജ്ജ് അറിയിപ്പ് കൂടാതെ ഒരു ചാർജ് നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് വ്യക്തമായി വ്യവസ്ഥ നിയമത്തിലുണ്ടാകണമെന്ന് ഇതിൽ പറയുന്നു; അല്ലാതെ, ഒരു ചാർജ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ പര്യാപ്തമാകില്ല."

23. വിൽക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ നിയമാനുസൃത ചാർജ്ജ് എന്ന നിലയിൽ, വസ്തു വാങ്ങിയ തീയതിൽ ആ വസ്തുവിന് മുനിസിപ്പൽ നികുതിയിനത്തിൽ നൽകേണ്ടിയിരുന്ന കുടിശ്ശികയെ കുറിച്ച്, കോടതി വഴിയുള്ള വിൽപ്പനയിലൂടെ ഒരു വസ്തു വാങ്ങിയ ലേലക്കാരനെ അറിയിച്ചിട്ടില്ലായെങ്കിൽ ആ കുടിശികയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ബാധ്യതപ്പെടുത്താനാകുമോ എന്ന ചോദ്യമാണ് ***അഹമ്മദാബാദ് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷന്റെയും എഐ ചാംപ്ദാനി ലിമിറ്റഡിന്റെയും*** കേസുകളിലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായങ്ങളിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തതത്. വിൽപ്പന നിബന്ധനകളിലോ ഏതെങ്കിലും നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയിലോ പ്രത്യേകമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പക്ഷം, നോട്ടീസ് നൽകാതെ ലേലക്കാരനെ അത്തരം കുടിശ്ശികയ്ക്ക്

ബാധ്യസ്ഥനാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് 1882 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 100 ന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടും പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടും ഈ കോടതി വിധിച്ചു. നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോഴും, മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ അപ്പീൽ വാദിയുടെ കേസിനെതിരെ ശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

24. നിയമപരമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ അഭാവത്തിൽ, ഒരു ചാർജിനെയും സംബന്ധിച്ച് നോട്ടീസ് നൽകാതെ ലേലക്കാരനെ ലിക്വിഡേഷന് ശേഷമുള്ള കാലയളവിലെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന നികുതി കുടിശ്ശികയ്ക്ക് ബാധ്യസ്ഥനാക്കാൻ കഴിയില്ലായെന്ന വാദം അപ്പീലിനെ എതിർക്കുന്ന എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി, 1882 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 100 ഉം **എഐ ചാംപ്ദാനി ലിമിറ്റഡ് കേസിലെ** (മേൽ പരാമർശം) ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനവും പരാമർശിച്ച് ശരിയായി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു. എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും സ്വത്തുമായി ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തരത്തിൽ അത്തരം തടസ്സങ്ങളോ ചാർജുകളോ 1956 ലെ എം.പി. ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥകളിലൂടെ സ്വത്തിന്മേൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തിന്റെ മൂല്യം കുറയ്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും തടസ്സങ്ങളാണ് ഇവയെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. നേരേ മറിച്ച്, കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ "സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കുന്നതിനും അല്ലെങ്കിൽ പണമാക്കുന്നതിനുമുള്ള" ചെലവുകളായി മാത്രമേ അവയെ കണക്കാക്കാനാകൂ, അതിനാൽ, കമ്പനിയുടെ ആസ്തികളുടെയോ അതിന്റെ മൂല്യത്തിന്റെയോ വിതരണ വേളയിൽ മറ്റേതൊരു പേയ്മെന്റിനേക്കാളും മുൻഗണന ഇതിന് നൽകേണ്ടതുണ്ട്.

25. നിലവിലെ കേസിൽ മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകം കൂടിയുണ്ട്, 1956 ലെ എംപി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 185 പ്രകാരമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നത് തർക്കരഹിതമാണ്. ഏതെങ്കിലും ഭൂമിയുടെയോ കെട്ടിടത്തിന്റെയോ നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് കുടിശ്ശികയുള്ള എല്ലാ തുകയും പ്രസ്തുത ഭൂമിയുടെയും അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടിടത്തിന്റെയും കൂടാതെ ആ ഭൂമിയുടെ മുകളിലോ കെട്ടിടത്തിലോ കാണപ്പെടുന്ന ഏതൊരു ജംഗമ വസ്തുക്കളുടെയും ആദ്യ ചാർജായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അത്തരം നികുതിയുടെ കുടിശ്ശിക ഉടമസ്ഥനല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും കൈവശക്കാരനിൽ നിന്ന്, അയാൾ അത്തരം കുടിശ്ശികയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാലയളവിൽ കൈവശത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈടാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഈ വ്യവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുവകകളിൽ 1956-ലെ എം.പി നിയമത്തിലെ 185-ാം വകുപ്പിന്റെ ബാധകത തർക്കരഹിതമാണ് എന്നതിനാൽ , 1956-ലെ എം.പി നിയമ പ്രകാരം അത്തരം നികുതികളുടെ കുടിശ്ശികയുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും അത് തങ്ങളിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന അനുമാനത്തിൽ ലേലക്കാരന് / വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് മുന്നോട്ട് പോകാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമായി കരുതുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പനയുടെ നിശ്ചിതമായ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക സവിശേഷതകൾ പരിശോധിക്കാനാണ് വാങ്ങലുകാരനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, ബാധ്യതകൾ സംബന്ധിച്ച പരിശോധന നടത്തണമെന്ന് അതൊരിക്കലും വാങ്ങലുകാരനോട് നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല. കവിയറ്റ് എംപ്റ്റർ തത്വപ്രകാരം വാങ്ങലുകാരന് പുലർ

ത്തേണ്ട മുൻകരുതലിന്റെ പൊതു മാനദണ്ഡം കണക്കിലെടുത്ത് അത്തരം പരിശോധന നടത്തണമായിരുന്നു എന്ന് വാദിച്ചാൽ പോലും, 1956 ലെ എംപി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 185 ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലഭ്യമായ മറ്റ് അനുമാനങ്ങൾ അവഗണിക്കാനാവില്ല.

26. അത്തരം പോസ്റ്റ്-ലിക്വിഡേഷൻ ബാധ്യതകൾക്ക് മറ്റ് ബാധ്യതകളേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകുകയാണെങ്കിൽ മറ്റ് പ്രീ-ലിക്വിഡേഷൻ ക്രെഡിറ്റർമാർക്ക് എതിരായ മുൻവിധി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതയെ കുറിച്ച് അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങൾക്കും വകുപ്പ് 529 എ, വകുപ്പ് 530 എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾക്കും ഈ കേസിൽ യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ല. വകുപ്പ് 529 എ, വകുപ്പ് 530 എന്നിവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ അടിസ്ഥാനപരമായി മുൻഗണനാ പേയ്മെന്റുകളെ മറികടക്കുന്നതും കൂടാതെ അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന കുടിശ്ശിക / കടങ്ങളുടെ വിഭാഗങ്ങളിലെ മുൻഗണനാ പേയ്മെന്റുകളെ കുറിച്ച് വ്യക്തമാക്കുന്നതുമാണ്. എന്നു തന്നെയായാലും, കമ്പനി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായി അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ശരിയായി ചെലവഴിച്ചതും മുൻഗണനാ ക്രമത്തിൽ നൽകേണ്ടതുമായ ചെലവുകളും ചെലവിടലുകളും അടച്ചതിന് ശേഷം മാത്രമാണ് മറ്റ് പ്രീ-ലിക്വിഡേഷൻ അവകാശവാദങ്ങൾ തീർപ്പാക്കുന്ന പ്രശ്നം വരുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന കാലയളവിൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിഗമിന് നൽകേണ്ട നികുതികളെ ലിക്വിഡേഷന്റെ ചെലവുകളുടെയും ചെലവിടലുകളുടെയും വിഭാഗത്തിലേക്ക് നേരിട്ട് കണക്കാക്കാം.

27. കമ്പനി കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ-ന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ വീഴ്ചയെ ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും, വസ്തുനികുതിയും വെള്ളനികുതിയും മൂലമുള്ള ബാധ്യത സംബന്ധിച്ച് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഉന്നയിച്ച അവകാശ വാദത്തിൽ അപ്പീൽ വാദിയായ ഒഎൽ നിരസിച്ച പരിധിവരെയും ലിക്വിഡേഷനു ശേഷമുള്ള ബാധ്യതയാണെന്ന് ശരിയായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. വിൽപ്പന നോട്ടീസിലെ ഒഴിവാക്കൽ കണക്കിലെടുത്തും 1959 ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ 338-ാം ചട്ടത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം കണക്കിലെടുത്തും ഇത് നൽകാൻ ഒഎൽ ബാധ്യസ്ഥമായിരുന്നു.

28. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 1959-ലെ ചട്ടങ്ങളിലെ പ്രസ്തുത ചട്ടം 338-ന്റെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഹൈക്കോടതി നൽകിയ ന്യായവാദത്തെ നിലവിലെ കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും വസ്തുതകളും കണക്കിലെടുത്ത് ഈ കോടതി അംഗീകരിക്കുകയാണ്. അതായത്, വിൽപ്പന സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന തീയതി വരെ, അതായത് 04.07.2003 വരെ വിൽക്കുന്ന കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ "സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിനും പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിനും" വേണ്ട ചെലവുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വസ്തു നികുതി, വെള്ളക്കരം എന്നിവയുടെ കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടുത്താം. അതിനാൽ അപ്പീൽവാദി ഒഎൽ ഇത് മുൻഗണനാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൽകേണ്ടതുണ്ട്.

29. ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്തിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കായി, കക്ഷികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള അഭിഭാഷകർ പരാമർശിച്ച മറ്റു വിധിന്യായങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന്

ഈ കോടതി കാണുന്നില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, നിലവിലെ കേസിലെ വിൽപ്പന നോട്ടീസിന്റെ നിബന്ധനകളിലും വ്യവസ്ഥകളിലുമുള്ള അവ്യക്തതയും ഒഴിവാക്കലുകളും ഹൈക്കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഇടപെടേണ്ടതില്ല എന്ന നിലപാടിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

30. അതനുസരിച്ച്, മേൽപ്പറഞ്ഞവ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഈ അപ്പീലുകൾ പരാജയപ്പെടുകയും അതിനാൽ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെലവ് പരാമർശിക്കുന്നില്ല.

അപ്പീലുകൾ തള്ളി.